

Velký kotlíkářský zpěvník I

Obsah:

A te Rehradice	3	Dívka havířka.....	20
A vy, páni muzikanti	4	Divnej smích.....	21
Ach Bože z nebe	5	Drnová hajda	22
Anděl	6	Dvakrát.....	23
Azbuk.....	7	Dvě báby	24
Až já půjdu povandruju	8	Filimióri Júliei	25
Až se k nám právo vrátí.....	9	Gorale	26
Batalion	10	Hejno vran	27
Bečva.....	11	Hej bystrá voda	28
Bedna od whisky	12	Hruška	29
Blízko Little Big Hornu	13	Hudsonský šífy	30
Blues Folsomské věznice.....	14	Husličky	31
Bratříčku zavírej vrátka	15	Ignác.....	32
Děkuji	16	Jarní kurýr	33
Carpe diem	17	Jednou budem dál	34
Cesta na Island	18	Jenoféfa	35
Cizinec	19	Jeřabiny.....	36

Ještě mi chvilku zpívej.....	37	Samota	66
Jsem špatný tanečník	38	Sbohem galánečko.....	67
Karavana mraků	39	Sedmáct dnů	68
Kdyby.....	40	Slunéčko.....	69
Král a klaun.....	41	Smutno je mi.....	70
Krutá válka	42	Stará Archa.....	71
Letiště.....	43	Stará Pivničková	72
Lilie	44	Starý příběh	73
Mávej	45	Tak jsem tady.....	74
Mezi horami	46	Tak už mi má holka mává.....	75
Mlýny	47	Tereza	76
Monter Blues.....	48	To zatracený vedro	77
Morituri te salutant!	49	Tunel jménem čas.....	78
Mrtvej vlak	50	Ukolébavka	79
Nadějí, láskou i vírou.....	51	V zeleném háji.....	80
Nepudem domů	52	Válka růží	81
Nevadí	53	Vasil.....	82
No to se ví	54	Veličenstvo kat.....	83
Oh Freedom	55	Včelín	84
Pasážová revolta	56	Vodjízdim	85
Písen co mě učil listopad.....	57	Vracaja sa dom.....	86
Píseň neznámého vojína	58	Všichni jsou už v Mexiku	87
Pískající cikán	59	Zase nic	88
Plaváček	60	Ze všech chlapů nejšťastnější chlap.....	89
Pocestný.....	61	Zvláštní znamení touha.....	90
Proměny.....	62	Za svou pravdou stát.....	91
Rosa na kolejích	63	Žízeň.....	92
Rovnou tady rovnou.....	64		
Salome.....	65		

A te Rehradice

Vlasta Redl

Dmi A te Rehradice **C** na pěkný **F** rovině
G Teče tam **Ami** voděnka **Dmi** dolů **G7** po **C** dědině
Gmi Je pě **Ami** kná, **Dmi** je čistá

A po tej voděnce drobný rebé skáčó
Pověz mi má milá, proč tvý oči pláčó
Tak smutně, žalostně

Pláčó oné pláčó šohajó po tebé
Že sme sa dostali daleko vod sebe
Daleko vod sebe

Proč by neplakaly, když srdénko bolí
Musijó zaplakat šohajovi kvůli
Šohajovi kvůli.

A te Rehradice na pěkný rovině
Teče tam voděnka dolů po dědině
Je pěkná, je čistá.

A vy, páni muzikanti

Vlasta Redl

G A vy, páni muzikanti, **A7** ničeho neh **D** led' **G** tě,
nech všeci porúčajú, **A7** svoju vždýcky **D** ved' **G** te,
C nech sa třeba **E** všeci bijú, kdo bude mět **A** só **D** lo,
G muziky nepoščajte **A7** chytrým ani **D** vol' **G** om.

A vy, páni muzikanti, chvály nečekajte,
klobúky přes uši, přes oči si dajte,
nech stará žaluje a nech statek pustne,
nech si každý sused třeba před váma odflustne - tfuj!

A vy, páni muzikanti, nikomu neslužte,
nedajte sa předeplatiť, radši huby sušte,
chudým aj bohatým hrajte rovným šmytcem,
aby byla spravedlnost aspoň při muzice.

Muziko, muzičenko, ty čarodějná,
do pekla pro ťa půjdu, jak jsi mi věrná,
nech si ňa Lucifer na vidle bere,
dušu jsem dal aj tak tobě, tož tu mi nezebere!

Ach Bože z nebe

Čechomor

Dmi Ach bože z nebe já prosím tebe

Starého muže mám

Dmi Rač ně ho vzáti **G** mladého **C** dáti

Dmi Ať hříchu **A** nepá **Dmi** chám

Ach bože z nebe já prosím tebe

Jak já mu zvonit dám

Na staré hrnce hotové zvonce

Tak já mu zvonit dám

Ach bože z nebe já prosím tebe

Jak já ho pochovám

Na starém došku zapřáhnu kočku

Tak já ho pochovám

Ach bože z nebe já prosím tebe

Jak já plakat budu

Na jeho hrobě vyskočím sobě

Co je mně po tobě

Anděl

Karel Kryl

C Z rozmláče **Am** nýho kostela

C v krabici s **G7** kusem mýdla

C přinesl jsem **Am** si anděla

C poláma **G7** li mu kříd **C** la.

Díval se na mě oddaně
já měl jsem trochu trému,
tak vtiskl jsem mu do dlaně
lahvičku od parfému

®: **C** A proto **Am** prosím věř mi

C chtěl jsem ho **G7** žádat

C aby mi **Am** mezi dveřmi

C pomohl **G7** hádat

C co mě čeká **Am** a **G** nemi **C** ne

C co mě čeká **Am** a **G7** nemi **C** ne **G7**

Pak hlídali sme oblohu pozorující ptáky
debatující o Bohu a hraní na vojáky
Do tváře jsem mu neviděl
pokoušel si ji schovat
to asi ptákům záviděl že mohou poletovat

®

Když novinky mi sděloval u okna do ložnice
já křídla jsem mu ukoval z mosazný nábojnice
A tak jsem pozbyl anděla on oknem uletěl mi
Však přítel prý mi udělá nového z mojí helmy

®:

Azbuk

Karel Kryl

Já ^D sledoval jsem Azbuka, měl ^{A7} mundůr ze So ^D jůzu,
jak Gottwald kouřil čibuka a ^{A7} kupoval si ^D blůzu,
ta ^G blůza byla z ^D Turecka a ^{E7} Azbuk zíral ^{A7} zhruble,
když ^D musel sáhnout do vrecka a ^{A7} platit čtyři ^D ruble.
G D, A7 D, G D, A7 D

Pak v dalším kšeftě za chvilku já viděl jsem jej opět
kupovat dámskou košilku a kalhotky číslo pět,
pak na vysokém podpatku si k tomu koupil perka,
snad kupuje to pro matku, snad dostane to dcerka.

Když kupoval si paruku a punčošky a rtěnku,
já opakoval azbuku písmenko po písmenku,
však jalo se mě zděšení, když koupil přízi v klubku:
"Vot vo svobódnom vrémení ja búdu vjazát jupku!"

Když přízi sbalil vesele a spěchal sukni plésti,
já tázal se jej nesměle, která že má to štěstí,
a vidím jak se červená a odpovídá skromně:
"Jsem poručice Jelena a sukně bude pro mě!"

Až já půjdu povandruju

Čechomor

G Až já půjdu povandruju
C Ej bude **D** bílá **G** hmlíčka
C Ej bude **D** bílá hmlíč **G** ka
G Bude za mnú plakat dievča
C Pěkné **D** jak rú **G** žička
C Ej Pěkné **D** jak rúžič **G** ka

Až já půjdu povandruju
Ej bude bílý mrázek
Ej bude bílý mrázek
Bude za mnú plakat dievča
Pěkné jak obrázek
Ej pěkné jak obrázek

Až já půjdu....

Až se k nám právo vrátí

Spirituál Kvintet

Chci **Dmi** sluncem být a ne planetou, **A7** až se k nám právo **Dmi** vrátí.
Chci setřást bázeň staletou, až se k nám právo vrátí.

® **Dmi** Já čekám dál, já **C** čekám **F** dál,
B já čekám **A** dál, **A7** až se k nám právo **Dmi** vrátí. (**Gmi,A**)

Kam chci, tam půjdu, co chci, budu jíst, až se k nám právo vrátí,
a na co mám chuť, to budu číst, až se k nám právo vrátí.
Už nechci kývat, chci svůj názor mít, až se k nám právo vrátí,
já chci svůj život jako člověk žít, až se k nám právo vrátí.

®

Chci klidně chodit spát a beze strachu vstávat, až se k nám právo vrátí,
své děti po svém vychovávat, až se k nám právo vrátí.
Už se těším, až se narovná, až se k nám právo vrátí,
své věci rozhodnu si sám, až se k nám právo vrátí.

®

Batalion

Spirituál Kvintet

Ami Víno **C** máš a **G** marky **Ami** tánku
Ami dlouhá **C** noc se **G** pro **Emi** **Ami** ří.
Ami Víno **C** máš a **G** chvíli **Ami** spánku
C díky, **G** díky **Emi** verbí **Ami** ři.

Ami Dříve než se rozední
kapitán **C** k osedlání **G** rozkaz **Ami** dává.
Ostruhami do slabin koně **Emi** pohá **Ami** ní.
Ami Tam na straně polední
čekají **C** ženy, **G** zlaťáky a **Ami** sláva.
Do výstřelů z karabin zvon už **Emi** vyzvá **Ami** ní.

®: **Ami** Víno na **C** kuráž a **G** pomilovat marky **Ami** tánku.
Ami Zítra na **C** Burgund batalion **G** za **Emi** **Ami** ří.
Ami Víno na **C** kuráž a k **G** ránu dvě hodiny **Ami** spánku.
Ami Díky, díky **C** vám královští **Emi** ver **G** **Ami** ři.

Ami Rozprášen je batalion
poslední **C** vojáci se k **G** zemi **Ami** hroutí.
Na polštáři z kopretin budou **Emi** věčně **Ami** spát.
Neplač sladká Marion
verbíři **C** nové **G** chlapce **Ami** přivedou ti.
Za královský hermelín padne **Emi** každý **Ami** rád.

®: Víno na...

Bečva

Vlasta Redl

Dmi Teče voda, **F Dmi** teče
C dolů korytem odnikud ni **Dmi** kam,
a my stojíme **F** na břehu a **Dmi, Ami** dáváme té **Gmi** vodě
C nejružnější jmé **Dmi** na
na **Ami** různých **Gmi** místech **C** toho kolobě **B Dmi** hu

Teče Bečva, teče
dolů korytem, a jde to s ní z kopce,
o tom není sporu,
a když přijde léto, tak do ní valmezští
házejí duše a těla od traktorů.

®: **Dmi** Rád si v **C** té vodě **G** smývám svou **Dmi** špínu
F a dívám se, **C** jak za mnou **Dmi** mizí **C** všechny **Dmi** stopy,
jednou jsem se **C** omylem té **F** Fújvody **A** napil,
Dmi od těch dob ji **C** nosím stále v so **Dmi** bě.

Dmi Teče Bečva **F Dmi** teče dolů a **F** naho **Dmi** ru
a **C** není žádný **Gmi** způsob, **C** jak to nějak **Dmi** změnit
a tak svůj kousek Bečvy si **F** najdu v každé **Dmi** vodě
Ami a svůj kousek **Gmi** špíny si **C** najdu v každé špi **B** ně.

®:

Bedna od whisky

Hoboes

Ami Dneska už mě **C** fóry ňák **Ami** nejdou přes **E7** pysky,
Ami stojím s dlou **C** hou kravatou **Ami** na bedně **E7** od whis **Ami** ky.
Stojím s dlouhým obojkem, jak stájovej pinč.
Tu kravatu, co nosím, mi navlík soudce lynč.

G#,A, G#,A

®: **A** Tak kopni do tý **D** bedny ať **E** panstvo **A** nečeká
jsou dlouhý schody **D** do nebe a **E** štreka dale **A** ká.
Do nebeskýho **D** báru já sucho v **E** krku **A** mám.
Tak kopni do tý **D** bedny ať **E** na cestu se **A** dám. **Ami**

Mít tak všechny brdny od whisky vypitý,
postavil bych malej dům na louce ukrytý.
Postavil bych malej dům a z okna koukal ven
a chlastal bych tam s Billem
a chlastal bych tam Ben.

®: Tak kopni do tý bedny ...

Kdyby si se hochu jen pořád nechtěl rvát.
Nemusel jsi dneska na týhle bedně stát.
Moh si někde v suchu tu svoji whisky pít.
Nemusel si dneska na krku laso mít.

®: Tak kopni do tý bedny ...

Když jsem štípnul koně a ujel jen pár mil
nechtěl běžet dokavád se whisky nenapil
zatracená smůla zlá a zatracenej pech
když kůň cucá whisku jak u potoka mech.

®: Tak kopni do tý bedny ...

Až kopneš do tý bedny jak se to dělává
v krku ti zůstane jenom dírka mrňavá.
Jenom dírka mrňavá a k smrti janom krok.
Má to smutnej konec a whisky ani lok.

®: Tak kopni do tý bedny ...bedny

Blízko Little Big Hornu

Greenhorns

Tam, ^{Ami} kde leží Little Big Horn, je indiáská zem,
tam přijíždí generál Custer ^{Dmi} se svým praporem,
mod ^{Ami} rý kabáty jezdců, stíny ^{Dmi} dlouhých karabin
a z ^{Ami} indiánských signálů po nebi letí ^A dým.

®: ^A Říkal to Jim Bridger, já měl jsem v noci ^E sen,
pod sedmou kavalérií, jak krví rudne ^A zem.
Kmen Siouxů je statečný a ^{A7} dobře svůj kraj ^D zná,
proč ^E Custer neposlouchá ta ^A slova varov ^{Ami} ná.

Tam blízko Little Big Hornu šedivou prérií
táhne generál Custer s sedmou kavalérií,
marně mu stopař Bridger radí: Zpátky povel dej!
Jedinou možnost ještě máš, život si zachovej.

®:

Tam blízko Little Big Hornu se vznáší smrti stín,
padají jezdci z koní výstřely z karabin
límce modrých kabátů barví krev červená
kmen Siouxů je statečný a dobře svůj kraj zná.

®:

Pak všechno stichlo a jen tam-tam duní nad krajem,
v oblacích prachu mizí Siouxů vítězný kmen,
cáry vlajky hvězdnatý, po kopcích vítr vál,
tam uprostřed svých vojáků leží i generál.

®:

Blues Folsomské věznice

Michal Tučný

^CMůj děda bejval blázen, texaskej Ahasver,
a na půdě nám po něm zůstal ^{C7}ošoupanej kvér.
Ten ^Fkvér obdivovali všichni kámoši z oko ^Clí
a ^{G7}máma mi říkala: Nehraj si s tou pisto ^Clí!

Jenže i já byl blázen tak zralej pro malér
a ze zdi jsem sundával tenhleten dědečkův kvér.
Pak s kapsou vyboulenu chtěl jsem bejt chlap "All right"
a s holkou vykutálenou hrál jsem si na Boonie and Clyde.

Ale udělat banku, to není žádněj žert,
sotva jsem do ní vlítnul hned zas vylít' jsem jak čert.
Místo jako kočka já utíkám jak slon,
takže za chvíli mě veze policejní anton.

Ted' okno mřížovaný mně říká, že je šlus,
proto tu ve věznici zpívám tohle Folso blues.
Pravdu měla máma, radila: Nechod' s tou holkou!
a taky mně říkala: Nehraj si s tou pistolkou!

Bratříčku zavírej vrátka

Karel Kryl

Ami Bratříčku nevzlykej to nejsou **C** bubáci
G vždyť už jsi velikej to jsou jen **E7** vojáci
F přijeli v hranatých železných maringotkách. **E7**

Se slzou na víčku hledíme na sebe,
buď se mnou bratříčku,
bojím se o tebe na cestách klikatých
bratříčku v polobotkách!

®: **Ami** Prší **Emi** a **Ami** venku **Emi** se **Ami** setmělo **Emi**
Ami tato **Emi** noc **Ami** nebu **Emi** de **Ami** kratká **Em**
Ami Berán **Emi** ka **F** vlku **Emi** se **Ami** zachtělo
Bratříčku **E7** zavrel jsi vrátka ?

Bratříčku nevzlykej neplýtvej slzami,
nadávky polykej a šetři silami.
Nesmíš mi vyčítat jestliže nedojdeme.
Nauč se písničku, není tak složitá,
opři se bratříčku cesta je rozbitá,
budeme klopýtat zpátky už nemůžeme.

®: **Ami** Prší **Emi** a **Ami** venku **Emi** se **Ami** setmělo **Emi**
Ami tato **Emi** noc **Ami** nebu **Emi** de **Ami** kratká **Em**
Ami Berán **Emi** ka **F** vlku **Emi** se **Ami** zachtělo
Bratříčku **F** zavírej **Ami** vrátka! **F, Ami**
F Zavírej **Ami** vrátka! **F, Ami**

Děkuji

Karel Kryl

Ami Stvořil Bůh, stvořil Bůh **G** ratolest,
bych mohl věnce **Ami** vázat.
Děkuji, děkuji **G** za bolest,
jež učí mne se **C** tázat.
Děkuji, děkuji **G** za nezdar,
Ami ten naučí mne **E** píti,
Ami bych mohl, bych mohl **G** přinést dar,
Ami byť nezbývalo **F E** síly.
Děku **Ami** ji, děku **F** ji, děku **Ami** ji. **E**

Děkuji, děkuji za slabost,
jež pokoře mne učí,
pokoře, pokoře pro radost,
pokoře bez područí,
za slzy, za slzy děkuji:
ty naučí mne citu,
k živým, jež, k živým, jež žalují
a křičí po soucitu,
děkuji, děkuji, děkuji.

Pro touhu, pro touhu po kráse
děkuji za ošklivost,
děkuji za to, že utká se
lásky a nevraživosti,
pro sladkost, pro sladkost usnutí
děkuji za únavu,
děkuji za ohně vzplanutí
i za šumění splavu,
děkuji, děkuji, děkuji,

Děkuji, děkuji za žízeň,
jež slabost prozradila,
děkuji, děkuji za trýzeň,
jež zdokonalí díla,
za to, že, za to, že miluji,
byť strach mi srdce svíral,
beránku, **F** děkuji,
Ami marně jsi **G** neu **E** míral,
děku **Ami** ji, děku **F** ji, děku **Ami** ji,
děku **G** ji, **E** děku **Ami** ji...

Carpe diem

AG Flek

Ami Nadešel asi **Dmi7** poslední den
podí **G** vej celá planeta **Emi** blázní
a já **Ami** neuroním ani **Dmi7** slzu pro ni
jenom **G** zamknu dům
E Půjdu **Ami** po kolejích až **Dmi7** na konečnou,
hle jak **G** mám krok vojenský ráz **Emi** ný
a **Ami** nezastavím ani **Dmi7** na červenou
natruc **G** předpisům

®: **Ami** Tak tady mně **G** máš **Ami**
Dnes můžeš **G** říkat klidně co **C** chceš,
zbylo tak málo slov,
tak **Ami** málo vět co **G** nelžou

Už si nebudeme hrát na román,
šetři růž, nikdo nás nenatáčí.
Je poslední den a zbyla nám jen
miska cukroví
Ať všechny hospody dnes doženou plán,
ať svět z posledního pije a tančí.
Já nebudu pít nechám naplno znít
v hlavě všechno co mám.

Žádný slib z těch co jsem ti dal
nejde vyplnit a nejde vzít zpátky,
tak ať točí se svět mladší o deset let
na desce Jethro Tull.
Ať platí aspoň dnes co dřív jsem jen lhal
carpe diem život je krátký.
V tvých očích je klid
a nemám chuť snít co by bylo dál.

®:

Cesta na Island

Hoboes

®: ^C Nechci vo něm slyšet, nechci nikdy vidět ^G islandskej kraj,
mý šedivý vlasy mi ^D za pravdu ^G daj'.

Až ^G někdo ti, hochu, vo ^C Islandu řekne,
svým ^D koltem ho přikrej a ^G buď na ^C něj ^G zlej,
kdo slovíčko dobrý vo ^C tom kraji cekne,
je ^D dočista blázen, a ^G ty se ^C mu ^G směj.

Kdo kanady prodřel v tom pohřebním koutě,
kdo šedivý vlasy z tý hrůzy teď má,
kdo viděl ty stíny, co do hrobu zvou tě,
ten třesoucím hlasem mi za pravdu dá.

Jó, tenkrát v tom roce, co bylo to sucho,
chlap přišel a povídá úplnou báj,
že sežere z kojota syrový ucho,
esli nám neřekne, kde leží ráj.

Pak v proklatým vedru sme lesama táhli,
kde smrděj' tůně a zrzavej mech
a stromy jak tráva, když na ně sme šáhli,
padaly na zem, to člověk by zdech'.

Pak začaly kopce a šutráků fůry,
když jazyk nám votek', jdem bez vody dál,
my cucali šťávu ze stromový kůry
a islandskej ďábel se z voblaků smál.

A večer, když ztahaný na zem jsme padli,
ty islandský zvířata divnej maj' mrav,
přes kemp, kde ležíme jak kytky zvadlý,
stádo se přehnalo divokejch krav.

Můj Bože, proč nedáš nám voddechnout chvíli,
proč trestáš nás pravící krutou a zlou,
tam v islandskejš horách to sténá a kvílí,
to ubohejš trempířů přízraky jdou.

Tak zašel tam jeden a ztratil se druhejš
a ze skály padal a příšerně řval
a veselej Davy byl do rána tuhejš,
až zvostal jsem samotnej uprostřed skal.

Já za chvíli zdechnu,
jen minuta zbejvá,
tak skončila cesta,
moc dobře to vím,
a islandskej ďábel už
prstem mi kejvá,
až zaleze slunce, já
vodejdu s ním.

Ač není tu žádnej, kdo
pro mě by plakal,
já jedinou radu chci
nakonec dát,
kdyby vás někdo do
Islandu lákal,
tak voprátku na krk a
poslat ho spát

Cizinec

Michal Tučný

Dmi Na kraji pouště slun **Gmi** cem spále **Dmi** ný
Gmi Stojí naše **Dmi** malý měs **A7** to dřevě **Dmi** ný
Jednoho dne právě čas oběda byl
Se na kraji města jezdec objevil

Měl černý sombrero na něm bílej prach
Pod ním hadí voči ze kterejch šel strach
Místo cigarety měl v ústech růži
A na stehnech pouzdra z chřestýších kůží

®: **Gmi** Tu jeho tvář tu kaž **C** dej z nás poznal
Gmi Na každým nároží **F** zatykač vlál
Gmi Na něm cifra za kte **Dmi** rou by sis žil
A7 A přece nikdo z nás **Dmi** nevystřelil

Pomalu projížděl hlavní ulicí
Město bylo tichý jak město spící
Před salónem zastavil a z koně slez
Jeho stín šel s ním a za stínem děs

I zábava u baru prudce zvladla
Když vešel dovnitř s tváří u zrcadla
Objednal si pití s v místnostech těch
Každej z chlapů poslouchal jenom svůj dech
®:

On jenom se usmál a dopil svůj drink
Mexickým dolarem o barpult cink
Pak ke koni došel krokem pomalým
A za chvíli zmizel jak z doutníku dým
®:

Dívka havířka

Karel Kryl

G Tá, tá **Gb F E** da dá táta tap tam
A tap tap tap **D** ta dap tá dý **G** dam, ou **D** jé.
G Tá, tá **Gb F E** da dá táta tap tam
A tap tap tap **D** ta dap tá dý **G** dam.

Já **G** měl jsem dívku havířku, jež **A7** stála mi co model
já **D7** maloval ji na šířku, já **G** maloval ji **D7** podél,
já **G** maloval ji v krunýři a **A7** poslouchal jsem proslov
na **D7** téma: "Maluj, malíři, a malbou masy **G** oslov!

Jeť **H** rodná strana - v umění náš **Emi** učitel a rádce!"
Pak **A7** po časovém znamení za **D7** zněla Píseň práce,
a **G** dívka prý mne miluje, tak přistou **F# F E** pi la ke zdi,
ru **A7** mělkou na ni **D7** maluje dvě pěticipé **G** hvězdi.

Tá, ta

Ta dívka byla atrakce, neb pravila mi: "Hošku,
rač odvrhnouti abstrakce a realizuj trošku,
já nehrozím ti kostelem a kašlu na přetvářku,
teď postojím ti modelem pro Annu Proletářku!
My vodkou hrdlo prolejem, můj milovanej dědku!"
Tak vzal jsem kyblík s olejem a propláchl jsem štětku,
teď bytem voní konina, to stará dělá řízky,
já maluju si Lenina a běloskvoucí břízky.

My vodkou hrdlo prolejem, můj milovanej dědku!"
Tak vzal jsem kyblík s olejem a propláchl jsem štětku,
teď bytem voní konina, to stará dělá řízky,
já maluju si Lenina a běloskvoucí břízky.

Tá, ta **G** dam, ta da **D** dá dam, ou **G6** jé.

Divnej smích

Greenhorns

C Každěj svoje dveře s hrůzou zamyká, (vap ta dap, vap ta dap)
F když slyší, jak z kopců do údolí proniká (vap ta dap, vap ta dap)
Ten **G** Jackův smích, ten divnej řev,
při **F** kterým v žilách tuhne krev,
divnej **C** smích, **F** krutej **C** smích.
Cha chá,... **F G, C, F, G, C**

Mnohej honák s kulkou v zádech z koně slít',
aniž tušil, že zas pastvinama bude znít,
ten Jackův smích...

Tak už Jacka chytli, bude konec potíží,
do noci však vříská z okna za mříží,
ten Jackův smích...

Z větví borovice visí ztuhlej Jack,
nebude už více pastvinama znít ten skřek,
ten Jackův smích...

Když však někdy vlci vyjou na měsíc, (hoů)
ozývá se z kopců, kde stojí pár borovic, (vap ta dap, vap ta dap)
ten Jackův smích...

Drnová chajda

Greenhorns

Já tu ^G na svém dílci, celkem vzato, ^C bídněj život ^G mám,
a tak vypadám dost bídně, pánbůh ^{D7} ví.
Myši ^G začnou rejdit kolem, sotva ^C večer usín ^G ám
na svém dílci v starý ^{D7} chajdě drnový

®: Dveře ^C mají panty z kůže, okna ^G nejsou zasklený,
kolem kojoti se plížež hlado ^{D7} ví.
Dovnitř ^G vánice mně věje dírou ^C v střeše prken ^G ný
na mým dílci v starý ^{D7} chajdě drnov ^G ý.

Když jsem z domova tam na východě vyšel zbohatnout,
zkusit, jestli potkám štěstí, kdopak vít?
Sotva napadlo mě tenkrát, že mě čeká tenhle kout
na mým dílci v starý chajdě drnový.

®:

Ale rád bych, aby se tu našla dívka laskavá,
jejíž soucit mě z tý bryndy vyloví.
jak bych žehnal tomu andělu, co život uznává
na mým dílci v starý chajdě drnový.

®:

Dvakrát

Vlasta Redl

A Dvakrát dvě deci **D** přede mě **E** postavil **A** pán
Musel si přeci všimnout že jsem tu sám
Dvakrát se uklonil dvakrát poděkoval
Skupina spustila "Andulko Šafářová"

Ach to je muzika až se mi srdce svírá
Ještě že na dvojité Nelson dvakrát se neumírá
Od stolů vstávají ti co tu nejsou sami
Tak proč stojíš u mě dívkenko s květinami

Holky rty špulí na stébla v citrokolách
Všechny jsou v stejném - copánky, mašle, volán,
Všechny si naráz dávají hádat z dlaně
ta, co je nejbliž, vypadá odhodlaně

A tak **D** provlékám skrz **D/C** to hluché **H7**
E7 velblouda i jehly **A** uchem **A7**
To jsem **D** netušil **D/C** že je to tak
H7 Náramně jednoduché **E7**

To je ta pravá chvíle pro autogramy
Plaše se sklání a voní fialkami,
Raději jděte mi z očí tajemná Eurydiko
nějak dnes nesnáším pohled na krev a mlíko

Samoto samoto laskavá domovino
Syn se ti vrátil tak ještě dvakrát víno
Ať ještě chvíli je všechno tak hezky sudé
Ať se smím loudat pár kroků za osudem

A ona ať oči klopí
Ať se v těch hlubinách neutopím
Kéž bych tak neviděl a neslyšel
Co nikdy nikdy nepochopím

Ještě se třpytí jak slza na kameni
A už tu není, zmizela bez loučení,
Ani ten v černém dvakrát si neví rady
Pán si přál platit zvlášť nebo dohromady?

Dvě báby

Spirituál Kvintet

D Jak léta jdou, svět **G** pro mě ztrácí **D** glanc,
všichni se rvou a **A7** duši dávaj' všanc
a **D** za pár šestáků vás **G** prodaj', věřte **D** mi,
už víc nechci mít **G** domov **D** svůj **A7** na zemi! **D**

®: Čas žádá svý a mně se krátí dech,
když před kaplí tu zpívám na schodech
svou píseň vo nebi, kde bude blaze mi,
už víc nechci mít domov svůj na zemi!

Po jmění netoužím, jsme tu jen nakrátko,
i sláva je jak dým, jak prázdný pozlátko,
já koukám do voblak, až anděl kejvne mi,
už víc nechci mít domov svůj na zemi!

®:

Říkám "good-bye" světskýmu veselí,
těm, co si užívaj', nechci lízt do zelí,
jsem hříšná nádoba, však spása kyne mi,
už víc nechci mít domov svůj na zemi!

®:

V určenej čas kytara dohraje,
zmlkne můj hlas na cestě do ráje,
o tomhle špacíru noc co noc zdá se mi,
už víc nechci mít domov svůj na zemi!

®:

Filimióri Júliei

Spirituál Kvintet

Emi Čert aby vzal už tuhle trať,
kdo **G** hledáš práci, tak se strať,
že **Emi** nemáš prachy, no tak ať,
jó, tak se **Hmi** na to **Emi** dívám.

®: **Emi** Filimióri júliei, **G** filimióri júliei,
Emi filimióri júliei,
vo tom **Hmi** si teď **Emi** zpívám

Jen pražec chop a kolej suň,
chyť lano táhni jako kůň,
pod tíhou jako medveď fuň
jó, tak se nato dívám !
®

Z kůže se loupeš jako had,
je vedro, že by jeden pad',
na vodu smíš jen vzpomínat
jó, tak se na to dívám !
®

Když koněčně máš vody dost,
určitě přes ní stavíš most,
kláda ti ráda zlomí kost
jó, tak se nato dívám !
®

Na rukách už jsem potěžkal
většinu těch okolních skal,
ještě to cejtí každej sval
jó tak se na to dívám.
®

Slunce už dělá z trávy troud
jen kdybych se směl vocad' hnout
Na tuhle trať zapomenout
jó tak se na to dívám.
®

Jen **Emi** Bůh mi víru zachovej
a **G** nasednout mi sílu dej
můj **Emi** vagón bude **C** férovej
jó **Ami** o tom **D** si teď **Emi** zpívám.
®:

Gorale

Čechomor

^DZa lasami ^Gza gorami ^Aza dolina ^Dmi
pobili sie ^Gdwaj gorale ^Aciupaga ^Dmi

/: ^Dej gora ^Gle ^Anie bijta ^Dsie
ma goralka ^Gdwa warkocze
^Apodzielita ^Dsie:/

Za lasami za gorami za dolinami
pobili sie dwaj gorale ciupagami
/:ej gorale nie bijta sie
ma goralka dwoje oczu
podzielita sie:/

Za lasami za gorami za dolinami
pobili sie dwaj gorale ciupagami
/:ej gorale nie bijta sie
ma goralka wielke serce
podzielita sie:/

Za lasami za gorami za dolinami
pobili sie dwaj gorale ciupagami
/:ej gorale nie bijta sie
ma goralka z przodu z tylu
podzielita sie:/

Hejno vran

Hoboes

^C Když nad pasekou vzlétne ^F hejno vran,
hejno vran, ^C hejno vran,
a léta pyl je dávno ^F vyprodán,
^G podzim se hlásí chladem ^C jasných ran.
Tím ránem prochází se ^F sám a sám,
^G kdo městu dávno sbohem ^C dal.

®: A tak se toulá trávou ^{E7} spálenou,
neví, jak rozloučit se ^{Ami} s létem,
dívá se na krajinu ^F vzdálenou,
^G které dal celý život ^C svůj.

Nad hlavou zakrouží ti hejno vran,
hejno vran, hejno vran,
a bílých hvězd je všude oceán,
přece si nepostavíš pod ně stan,
budeš spát pod širákem jak tě znám,
i když už podzim přichází.

®: A tak se touláš....

Hej bystrá voda

Čechomor

D /: Hej bystrá voda bystrá vodička

G Plakalo děvče **A7** pro Janíč **D** ka :/

A7 /: Hej lese temný **D** vršku zelený

G Kde je můj Janík **A7** přemile **D** ný :/

Hej povídali hej povídali
Hej že Janíčka pobodali
Hej pobodali ho oravjani
Hej za ovečky za berany

Hej bystrá voda bystrá vodička
Plakalo děvče pro Janíčka
Hej u té zadní oravské stěny
Leží Janíček zahlušený

Hruška

Čechomor

A, D Stojí hruška v šířím poli
vršek se jí zelená
/: Pod **D** ní se pase **A** kůň vra **D** ný
pase ho **A** má mi **D** lá :/

Proč **D** má milá dnes **A** pásete
z ve **D** čera **G** do rá **A** na
/: Kam **D** můj mi **G** lý po **A** jede **D** te
já poje **A** du s v **D** áma :/

(A, G, D, A 8x)

O **D/D** já pojedu **A/D** daleko
přes **D/D** vody **G/D** hlubo **A/D** ké
/: Kéž **D/D** bych byl **G/D** nikdy **A/D** nepoz **D/D** nal
panny **A/D** černoo **D/D** ké :/

D - mezihra

závěr:

G, D, G, C, D, G, C, D, G, D, G, G, C, D, Emi, G, D

Hudsonský šífy

Wabi Daněk

Ten kdo **Ami** nezná hukot vody
lopat **C** kama vířený jako **G** já, jako **Ami** já
Kdo hudsonský slapy nezná
sírou **G** pekla šířený,
ať se **Ami** na hudsonský **G** šífy najmout **Ami** dá,
G jo ho **Ami** ho

Ten kdo nepřekládal uhlí, šíf když na
mělčinu vjel, málo zná, málo zná
Ten kdo neměl tělo ztuhlý
až se nočním chladem chvěl,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, jo ho ho

®: **F** Ahoj, páru tam **Ami** hod',
ať **G** do pekla se dřívě dohra **Ami** bem
G Joho **Ami** ho, **G** joho **Ami** ho.

Ten, kdo nezná noční zpěvy
zarostlenejch lodníků, jako já, jako já
Ten kdo cejtí se bejt chlapem,
umí dělat rotyku
ať se na hudsonský šífy najmout dá,
jo ho ho

Ten kdo má na bradě mlíko,
kdo se rumem nevopil, málo zná, málo zná
Kdo necejtil hrůzu z vody,
kde se málem utopil
ať se na hudsonský šífy najmout dá,
jo ho ho
®:

Kdo má roztrhaný boty,
kdo má pořád jenom hlad, jako já,
jako já
Kdo chce celý noci čuchat
pekelního ohně smrad,
ať se na hudsonský šífy najmout dá,
jo ho ho.

Kdo chce zhebnout třeba zejtra,
komu je to všechno fuk,
kdo je sám, no jako já.
Kdo má srdce v správném místě,
kdo je prostě prima kluk,
ať se na hudsonský šífy najmout dá,
jo ho ho.
®:

Husličky

Vlasta Redl

A Čí že ste, husličky, **D.A** čí e,
Hmi kdo vás tu **F#mi** zanech al **E**
A Čí že ste, husličky, **D.A** čí e,
Hmi kdo vás tu **F#mi** zanech al **E**
Hmi7 na trávě **E** pová lané **D**,
Hmi na trávě **E** pová lané **D**
Hmi u paty **F#mi** oře cha? **Hmi, F#mi, E**

A kdože tu trávu tak zvalal, aj modré fialy,
A kdože tu trávu tak zvalal, aj modré fialy,
že ste, husličky, samé
že ste, husličky, samé na světě zostaly?

A který tu muzikant usnul a co sa mu přišlo zdát,
A který tu muzikant usnul a co sa mu přišlo zdát,
co sa mu enem zdálo, bože(-),
co sa mu enem zdálo,
že už vjec nechtěl hrát?

Zahrajte, husličky, samy, zahrajte zvesela,
Zahrajte, husličky, samy, zahrajte zvesela,
až sa tá bude trápit,
až sa tá bude trápit, která ho nechtěla.

Ignác

Karel Kryl

V **Ami** Loyole Ignác píše Hamleta,
jenž mluví **F** slova, **G** slova, s **C** lova,
E zrna jsou **Ami** dávno v mouku semleta
a hrbáč **E** havran **E7** hlízy **Ami** klová.
Jsou slova **F** básní v pokru **G** prohraná
a dívky v hot-pants pivem **C** zpité,
Ami zříš lesklá pera v peří havrana
a **E7** kříž, jenž drží jezui **Ami** **Emi**, **Ami** té.

®: V zástupu chátra zedra **Dmi** ná,
burlaci s **G** písni jedno **C** tvárnou,
Ami na stěně obraz **Dmi** tyra **G** na,
krvavé **E** hvězdy **E7** nad to **Ami** várnou.
Na nebi visí obla **Dmi** ka
a měsíc **G** svítí nad hvěz **C** dárn **E** ou,
v **Ami** Gulagu bijí **Dmi** kula **G** ka
a hvězdy **E** stárnou, hvězdy **Ami** stár **Emi** nou. **Ami**

Rudá je krev a tužka cenzora,
rudý je samet vazby spisů,
rudé jsou žilky v oku kondora,
rudá je barva kompromisu.
Jedově rudá barva minia,
pod rudým sluncem bubny znějí,
zní pochod do citátů z Plinia
pro školní výlet do Pompejí.

®:

Je k pláči řeč, jež mluví frázemi,
protože slov a vět se bojí,
je k smíchu řád, jenž získán v
zázemí,

zatímco chlupci v palbě stojí.

Jestliže **F** důsledek je **G** příčinou

a volnost cítí **Dmi** mříže **E** pastí,

E7 je rodná **Ami** země **F** možná

Ami otčinou,

však není **E7** vlastní, není **Ami** vlastní.

®: ... **Ami** hvězdy **E** stárnou

E7 hvězdy **Ami** stárnou, **Ami** **E** hvězdy

Ami stárnou,

E hvězdy **Ami** stárnou. **Ami6**

Jarní kurýr

Hoboes

C Dunění kopyt **F** večer slýchá **C** vám,
údolím jarní **Emi** kurýr jede k **E7** nám
v peře **Ami** jích řeka **G** zvoní a **F** jarem vítr **E7** voní
přijíždí **Ami** dí jarní **G** kurýr **F** dobře **E** ho **Ami** znám
Ami Ví, celej **G** kraj to ví,
F veze k nám **G** jaro v **F** brašně **E7** sedlo **Ami** vý.

Už zase jdou krajem vánky voňavý,
obouvám svoje boty toulavý.
Dobře ví moje milá, i kdyby víla byla,
tyhle toulavý boty nezastaví.
Mám boty toulavý, ty ani kouzlem nezastaví.

Musím jít, mraky táhnou nad hlavou nad hlavou.
Musím jít stopou bílou toulavou,
neplakej že se ztratím, já do roka se vrátím,
prošlápám cestu domů jarní trávou.
Víš, ty to dobře víš, ty moje boty nezastavíš.

Jednou budem dál

Spirituál Kvintet

D Jednou **G** budem **D** dál, jednou **G** budem **D** dál,
jednou **G** bu **F#7** dem **Hmi** dál, já **E** vím, **E7, A, G, A**
D jen **G** víru **D** mít, **G** doufat **A** a **Hmi** jít,
D jednou **G** budem **D** dál, **A7** já **D** vím. **G, A, A7**

Cíl je blízko nás, cíl je blízko nás,
cíl je blízko nás, já vím,
jen víru mít, doufat a jít,
cíl je blízko nás, já vím.

Jednou přijde mír, jednou přijde mír,
jednou přijde mír, já vím,
jen víru mít, doufat a jít,
jednou přijde mír, já vím.

Jednou budem dál ...

Jenoféfa

Kapitán Kid

C Cowboyové slyšte píseň **Ami** mou,
Dmi nechte chvíli těch pitomejch **G7** krav
C v Utahu jsem nechal lásku **Ami** svou
Dmi Jenoféfa zve se ona **G7** squaw.
C Vlasy má jak řeka zvlně **Ami** ný,
Dmi oči jako květy šalvě **G7** je,
C pro ty oči má hned splně **Ami** ný,
Dmi co **G7** přeje si i co nepře **G7** je.

®: **C** Jeno féfo, Jeno **Ami** féfo, Jeno **Dmi** féfo, **G7** prerie **C** stín,
Jenoféfo, Jeno **Ami** féfo, Jeno **Dmi** féfo, **G7** má píseň **C** zní.
E Kdyby měsíc nemusel **Ami** svítiti tmou,
E ještě by Ti se mnou zpíval **Ami** písničku **G7** mou,
Jeno **C** féfo, Jeno **Ami** féfo, Jeno **Dmi** féfo - **G7** nashleda **C** nou.

Abyste to nezapomněli,
opakuj, že jsem ji měl rád,
než mi začal chodit do zelí,
jeden starej dobrej kamarád.
Dostal olověnou do těla,
Jenoféfě zrovna na prahu,
do dneška ho nevobřečela,
tak jsem raděj ujel z Utahu.

®:

Jako kojot vyju na měsíc,
cowboyové slyšte píseň mou,
přestože je jiných na tisíc,
Jenoféfa byla jedinou.
Moh bych o tom zpívat ještě dál,
kdyby mě má láska slyšela,
někdo z Vás mi na krk laso dal,
vem to dás, ráda mě neměla.

®:

Jeřabiny

Karel Kryl

Emi Pod tmavočervenými jeřabina **H7** mi
zahynul motýl mezi **Emi** karabinami,
C zástupce **G** pro týt **Ami** šlápl na bě **D** láska,
Ami zahynul motýl **Emi** jako naše **H7** láska,
Emi zahynul motýl **H7** jako naše lás **Emi** ka.

Na břehu řeky roste tráva ostřice,
prý přišli včas, však vtrhli jako vichřice,
nad tichou zemí vrčí netopýři
a národ němý tlučou oficíři,
a národ němý tlučou oficíři.

Na nebi měsíc jako koláč s tvarohem,
koupím si láhev rumu v krčmě za rohem,
budeš se líbat v noci s cizím pánem,
já budu zpívat zpitý s kapitánem,
já budu zpívat zpitý s kapitánem.

Ještě mi chvilku zpívej

Vlasta Redl

A7 Ještě mi chvilku **D** zpívej, **G** a neříkej, že už to **Hmi** neumíš,
Emi ať se zas cítím takhle **Hmi** maličký, **E** ať srdce pro mě **A7** bije,
ještě mi aspoň chvilku **D** zpívej, **G** ať můžu sladce ztrácet **Hmi** vědomí
Emi a utopit svůj rozum **Hmi** ve vlnkách té **E** hloupoučké melo **A7** die.

Tak jen zpívej, kdo ví, co bude za tři vteřiny,
někdo nás vyfotí i přes panel a zbudou jen dva stíny na zdi,
když zpíváš, je mi jak dávno v bezpečí babiččiny peřiny,
a nemám strach, jen o to jediný - že už bude konec prázdnin.

D, D4sus, D, D4sus, Hmi7, Hmi6

Ještě mi zpívej, a já to vážně nikde nepovím,
že ti to, no, trošku ujelo, prostě ses netrefila,
muzika není pro každého, jen pro ty, co maj' uši hladový,
a mně už v uchu hrozně kručelo, a tys' mi ho tak hezky nakrmila.

Prosím, prosím, ještě zpívej, ať zapomenu všechny rozumy,
já vím, že ti to nikdy nevrátím, i když se tváříš hezky skromně,
ještě zpívej, a co na tom, že to neumíš,
jiní to umí, ale co já s tím, když nezpívají pro mě ...

Jsem špatný tanečník

Vlasta Redl

C Jsem **G7** špatný taneč **C** ník
Neumím tančit **F** jak mi kdo **D7** píská **G7**
Dmi Zvlášť když to **Dmi/Db** zní až **Dmi/C** v uších zazvo **G7** ní
Že ani **C** nemám vůbec **G7** chuť
slyšet to **C** zblízka **G7, G+**

A vždycky se najde hudebník
Jenž pevně věří že mě také získá
Veselou písničkou pro svoje gala show
A už z dálky na mě píšťaličkou píská

Ale já s tím mám špatnou zkušenost
Každý tvůj tanec každý krok sun
krok někdo vítá
Všechno co vyvádíš
někdo do taktu seřadí
A vždycky někdo pro sebe to sčítá

Dávejte pozor všude je plno muzikantů
chodí s píšťalkou
a s brašnou plnou písni
A až se vás budou ptát
nechcete-li tancovat
Řekněte: Netančím a navíc nésu místní

Karavana mraků

Karel Kryl

D Slunce je zlatou skobou **Hmi** na vobloze přibitý,
G pod sluncem **A** sedlo kože **D** ný, **A7**
D pod sedlem kůň, pod koněm **Hmi** moje boty rozbitý
G a starý **A** ruce sedře **D** ný.

®: **D7** Dopředu **G** jít s tou **A** karavanou **Hmi** mraků,
schovat svou **G** pleš pod **A** stetson děra **Hmi** vý,
/: jen kousek **Emi** jít, jen **A7** chvíli, **Hmi** do soumraku, **Emi**
až tam, kde **Hmi** svítí město, **F#** město běla **Hmi** vý. :/ **A7**

Vítr si tiše hvízdá po silnici spálený,
v tom městě nikdo nezdraví,
šerif i soudce - gangsteři, voba řádně zvolený,
a lidi strachem nezdravý.

Sto cizejch zabíječů s pistolema skotačí
a zákon džungle panuje,
provazník plete smyčky, hrobař kopat nestačí
a truhlář rakve hobluje.

®: V městě je řád a pro každého práce,
buď ještě rád, když huba voněmí,
/: může tě hřát, že nejsi na voprátce
nebo že neležíš pár inchů pod zemí. :/

Slunce je zlatou skobou na vobloze přibitý,
pod sluncem sedlo kožený,
pod sedlem kůň, pod koněm moje nohy rozbitý
a starý ruce sedřený.

®: Pryč odtud jít s tou karavanou mraků,
kde tichej dům a pušky rezaví,
/: orat a sít od rána do soumraku
a nechat zapomenout srdce bolavý. :/

Kdyby

Vlasta Redl

C Kdyby tady **F** někde by **Emi Dmi, G**
C dveře, co vždy v **F** pravou chvíli **Emi, Dmi, G7**
Dmi otevřou se **G** do pohád **Emi** ky,
C to bychom se **F** nezlo **G C** bi li.

Těmi dveřmi do pohádky
mohlo by se taky zpátky
a svět, co jsme opustili,
byl by na nás takhle krátký.

Král a klaun

Karel Kryl

G C G C G C

D7 Král **C** do boje **G** táh' **C,G** do **C** veliké **G** dálky
a s **C** ním do té **G** války **D7** jel na mezku **G** klaun,
D7 než **C** hledí si **G** stáh' **C,G** tak z výrazu **G** tváře
bys **C** nepoznal **G** lháře, **D7** co zakrývá **G** strach.
®: **D7** Tiše šeptal při té hrůze: **G** "Inter arma silent musae,"
A místo zvonku cinkal brně **D7** ním **C#7**
D7 Král **C** do boje **G** táh' **C,G**, do **C** veliké **G** dálky
a **C** s ním do té **G** války **D7** jel na mezku **G** klaun **G, C, G, A**

Král do boje táh', a sotva se vzdálil,
tak vesnice pátil a dobýval měst,
klaun v očích měl hněv, když sledoval žháře,
jak smývali v páře prach z rukou a krev.
Tiše šeptal při té hrůze: Inter arma silent musae
místo loutny držel v ruce meč,
král do boje táh', a sotva se vzdálil,
tak vesnice pátil a dobýval měst.

Král do boje táh', s tou vraždící lůzou
klaun třásl se hrůzou a odvetu kul,
když v noci byl klid, tak oklamal strážce
a, nemaje páže, sám burcoval lid.

Všude křičel do té hrůzy ve válce že mlčí
Múzy
muži by však mlčet neměli,
král do boje táh', s tou vraždící lůzou
klaun třásl se hrůzou a odvetu kul.

Král do boje táh', a v červánkách vlídných
zřel, na čele bídných jak vstříc jde mu klaun,
když západ pak vzplál, tok potoků temněl,
klaun tušení neměl jak zahynul král:

Kdekdo křičel při té hrůze:
"Inter arma silent musae,"
krále z toho strachu trefil
šlak,
klaun tiše se smál a zem
žila dále
a neměla krále, klaun na
loutnu hrál,
D7 klaun na loutnu **G** hrál,
D7 klaun na loutnu **G** hrál ...

Krutá válka

Spirituál Kvintet

Tmou ^C zní zvony z ^{Ami} dálky, o ^{Dmi} čem to, milý, ^{Emi} sníš,
^E hoří ^F dál plamen ^{Dmi} války a ^C rá ^{F6} no je ^{Dmi} blíž,
^{G7} chci ^C být stále s ^{Ami} tebou, až ^{Dmi} trubka začne ^{Emi} znít,
^E lásko ^F má, vem mě s ^{Dmi} sebou! ^C Ne, to ^F nesmí ^C být!

Můj šál skryje proud vlasů, na pás pak připnu nůž,
poznáš jen podle hlasu, že já nejsem muž,
tvůj kapitán tě čeká, pojd', musíme už jít,
noc už svůj kabát svléká ... Ne, to nesmí být!

Až dým vítr stočí, tvář změní pot a prach,
do mých dívej se očí, tam není strach,
když výstřel tě raní, kdo dával by ti pít,
hlavu vzal do svých dlaní ... Ne, to nesmí být!

Ach, má lásko sladká, jak mám ti to jen říct,
každá chvíle je krátká a já nemám víc,
já mám jenom tebe, můj dech jenom tvůj zná,
nech mě jít vedle sebe ... Pojd', lásko má!

Letiště

Vlasta Redl

G Koupil jsem **C** za babku **Dmi** letenku **G** do ráje **C**
G Trochu jsem **Ami7** přemýšlel **D7** zda vůbec pravá je **G**
Dmi7 Bylo čtvrt **G7** na dvanáct **Cmaj** gól přišel právě **G** včas
G Z tlampače **C** nad námi **Dmi** ozval se **G** klidný **C** hlas
C Letadlo **Dmi7** do ráje odle **G** **C** tá

Dostal jsem instrukce padák a espresso
Hrály se karty a šlo eso na eso
Všichni se snažili aby nám utek' čas
Z tlampače nad námi ozval se klidný hlas
Letadlo do ráje přilétá

Už ani nevím sám jak dlouho jsem tam byl
A je marné to líčit stejně bys nevěřil
Ráno jsme zaspali a na nic už nezbyl čas
Ahoj - Ahoj
A někdy zas
Letadlo z ráje odlétá

Pomalu stoupáme v kruzích nad letištěm
Smutným a nevlídným jak prázdné hlediště
Dívám se na tebe a přemýšlím jak je ti

D Letadlo přiletí ... **Hmi, C** a odletí **Hmi, C, Hmi, C, B, D, G**

Lilie

Karel Kryl

Ami Než zavřel bránu, oděl se do oceli **F, E** a zhasil **Ami** svíci, **E**
Ami bylo už k ránu, políbil na posteli **F, E** svou ženu **Ami** spící,
/: **C** spala jak víla, **G** jen vlasy halily ji,
Ami jak zlatá žíla, **F** jak jitra v **E** Kastilii,
Ami něžná a bílá jak rosa na lilii,
F, E jak luna **Ami** bdící. :/

pískání... **Ami, F, E, Ami, F E Ami**

Jen mraky šedé a ohně na pahorcích - svědkové němí,
lilie bledé svítily na praporcích, když táhli zemí,
/: polnice břeskné vojácká melodie,
potoky teskné - to koně zkalili je,
a krev se leskne, když padla na lilie kapkami třemi. :/

Dozrály trnky, zvon zvoní na neděli a čas se vleče,
rezavé skvrnky zůstaly na čepeli u jílce meče,
/: s rukama v týle jdou vdovy alejemi,
za dlouhé chvíle zdobí se liliemi,
lilie bílé s rudými krůpějemi trhají vkleče. :/

Mávej

Wabi Daněk

®:: ^EMávej, mávej, mávej, mávej, mávej, mávej ^{E7}jen,
nic ^Anepomůže, že tu stojíš sama skoro celej ^Eden,
tak jen si ^{H7}mávej, mávej, ^Amávej, mávej a ^Edávej ^Asbo ^Ehem.

Jó, ^Anemáš, holka, páru, jakej pocit mám,
když ^Eprásknu do kočáru a rukou zamávám
a ^{H7}cesta už mě zdraví a říká mi "těpic",
tak ^Etohle je to pravý, jó, ^{H7}já už nechci ^Evíc.

®:

Jó, prošlapaný boty, pingl, tulácká hůl
a na jazyku noty a pod pažema sůl
a cesta, která mluví a říká: jenom pluj,
a žlutý pero žlůví, jó, to je život můj.

®:

+ tak jen si ^{H7}mávej, mávej, ^Amávej, mávej a ^Edávej ^Asbo ^Ehem.

Mezi horami

Čechomor

Gmi /:Mezi horami lipka zelená:/
/: **B** Zabili Janka, **F** Janíčka, **Gmi** Janka
miesto **Gmi/F** jele **Gmi** ňa:/

Keď ho zabili, zamordovali,
na jeho hrobě, na jeho hrobě
kříž postavili

Ej, křížu, křížu, ukřižovaný,
zde leží Janík, Janíček, Janík
zamordovaný.

Tu šla Anička plakat Janíčka,
hned' na hrob padla a viac nevstala
dobrá Anička

Mlýny

Spirituál Kvintet

®: /: ^G Slyším mlýnský kámen, jak se otáčí,
^C slyším mlýnský kámen, jak se otá ^Gčí,
já slyším mlýnský kámen, ^{H7} jak se otá ^{Emi}čí,
^C ^D ^Gčí, otá ^Dčí, otá ^Cčí. :/

Ty mlýny ^G melou celou ^C noc a melou ^G celý den,
Melou ^{C7} bez výhod a melou ^G stejně všem,
melou doleva (jé) a ^C melou ^G doprava,
Melou ^A pravdu i lež, když zrovna ^D vyhrává,
Melou ^G otroká ^Cře, melou ^G otroky,
Melou ^{C7} na minuty, na hodiny, ^G na roky,
Melou ^H pomalu a ^{H7} jistě, ale ^{Emi} melou ^C včas,
já už ^G slyším ^{D7} jejich ^G hlas.

®:

Ó, já, chtěl bych aspoň na chvíli být mlynářem,
pane, já bych mlel, až by se chvěla zem,
to mi věřte, uměl bych dobře mlít,
já bych věděl komu ubrat, komu přitlačit,
ty mlýny čekají někde za námi,
až zdola zazní naše volání,
až zazní jeden lidský hlas:
no tak už melte, je čas!

®:

Monter Blues

Vlasta Redl

Ami Jó, taky jsem hrával ty **D**hle výškové práce,
C to není **E** žádná ope **Ami** **E**ra,
Ami celý den viset **D**jak na oprátce,
C tak voní chleba monté **E**ra.
®: Montuju **F**potrubí **F/E**, mosty a **Dmi7**přehra **G**dy,
sotva **C**kdy upa **C/H**dám do téhle **C/B**nála **A7**dy,
když nepomáhá **Dmi**vodka ani **Fmi**džu **G**s.

Jsem velký hříšník, proto mě měla tolik ráda,
a zestárla dřív, než dospěla,
a tak nejvýš, jak umím, vážu si padák,
i kolem křížů kostela.

Řek' jsem jí: holka, všechno ti vydrží tak dlouho,
jak dlouho to k tobě putuje,
ale co je navždy, to nepřijde nikdy,
protože prostě to tu je.

®: Montuju potrubí, mosty a přehrady,
jen občas upadám do téhle nálady,
když nezabírá vodka ani džus,
Ami tak dobře, dobře, dobře, dej to sem, já **E**zahraju blues.
Nedělej **Ami**na mě ty psí oči, já znám tu **D**Stairway do nebe,
mě už **Ami**dnes těžko přechočíš, tohle **A7**fakt není pro tebe.
Znám taky blues **F**pána, **F/E**co se **Dmi**toulá světem **G**sám,
blues čtyř **C**stěn, **C/H**žen, prázdná, **C/B**které ob **A7**jímám,
blues, které **Dmi**dávno už musím umět **Fmi**hr **G**át.

Když zavřu oči, vidím zas holky z první řady
a kolem nich místní šumaře,
od sloupu k sloupu jim natahuju struny
na krásné modré kytáře.

®:

Morituri te salutant!

Karel Kryl

Emi, D, Emi

D Cesta je *Emi* prach a *D* šterk a *Ami* udusaná *Em* hlína
a šedé *Ami* šmouhy *D* kreslí do vla *G* sů
/:a z hvězdných *Ami* drah má *D* šperk co *G* kamením
Emi(H) se spí-ná a *Emi* pírká *D* touhy z křídel pega *Emi* sů. :/
D, Emi

Cesta je bič, je zlá jak po-u-lič-ní dá-ma,
má v ruce štítky v pase stani-ol,
a z očí chtíč jí plá když háže do neznáma,
dvě křehké snítky rudých gladiol.

®: *Emi* Seržante *D* písek je bílý jak paže Daniely
Emi Počkejte chvíli mé oči uviděly
D tu strašně dávnou vteřinu zapomnění
Emi Seržante mávnou *D* a budem zasvěceni.
Emi Morituri te salutant!
Morituri te salut *D* ant!
Emi, D, Emi

Tou cestou dál jsem šel, kde na zemi se zmítá
a písek víří křídla holubí. A marš mi hrál zvuk děl
co uklidnění skrývá, a zvedá chmýří které zahubí.
A marš mi hrál zvuk děl co uklidnění skrývá,
a zvedá chmýří které zahubí.

Cesta je tér a prach a udusaná hlína
mosazná včelka od vlkodlaka
Rezavý kvér, můj brach a sto let stará špína
a děsně velká bíla oblaka.
Rezavý kvér, můj brach
a sto let stará špína
a děsně velká bíla oblaka.

®:

Mrtvej vlak

Hoboes

Ami Znáš tu trať co jezdit po ní **Dmi** je tak zrovna k zblázně **Ami** ní
v semaforu místo lampy **Dmi** svítěj kosti zkříže **E7** ný
Dmi pták tam zpívat zapoměl a **F** vítr jenom v drátech **E7** zní
Ami jednou za rok touhle tratí **Dmi** zaduní vlak pohřeb **Ami** ní.

Po koleji rezavý tam kde jsou mosty zřícený
bez páky a bez píšťaly kotle dávno studený.
Nikdo lístky neprohlíží, s brzdou je to zrovna tak,
s pavučinou místo kouře jede nocí mrtvej vlak.

®: Mrtvej **Dmi** vlak mrtvej vlak nedr **Ami** ží jízdní **Ddim** řád,
dálku **Ami** máš přece **Ddim** rád, tak **E7** nase **Ami** dat
neměj **Dmi** strach, ve skalách zadu **Ami** ní mrtvej **Ddim** vlak.
Chceš mít **Ami** klid? Máš ho **Ddim** mít, **E7** už jede **Ami** vlak.

V životě jsem neměl prachy za to si měl řádnej pech
kamarádi pochcípali v sakra nízkejch tunelech
že jsi zvostal sám a že si jenom hobo ubohej
zasloužíš si za to všechno aspoň funus fajnovej.

Jednou vlezeš pod vagon a budeš to mít hotový
kam si s tímhle vlakem vodjel nikdo už se nedoví
slunce tady nevychází cesty zpátky nevedou
dáběl veksl přehodí a stáhne šraňky za tebou

®:

Nadějí, láskou i vírou

Spirituál Kvintet

®: Nadějí, ^F láskou i vírou,
nadějí, ^{Gmi7} láskou ^{C7} i ^F vírou,
^{Dmi} nadě ^{C7} jí, ^F lás ^{F7} kou i ^B vírou ^{G7}
se ^F pí ^{Dmi} seň ^{G7} mů ^{C7} že ^F stát.

Já když ^F bejval ještě dítě,
táta ^{Gmi7} řek': "Čas ^{C7} nau ^F čí tě,
že ^{Dmi} nadě ^{C7} ji máš ^{F7} vždýcky, ^B dítě ^{G7},
a ^F to ^{Dmi} bys ^{G7} měl ^{C7} snad ^F znát."

®:

Dnes tvým krokům kámen brání,
píseň tvá však nemá stání,
dnes tvým krokům kámen brání,
pojd' na cestu se dát.

®:

Vím, že láska neumírá
tomu, kdo ji neodpírá,
vím, že láska neumírá,
tak neboj se mít rád.

®:

Kdo má cíl a kdo je v právu,
kdo má víru, nechce slávu,
kdo má cíl a kdo je v právu,
ten může s námi hrát.

®:

Osud těm, kdo v pravdu věří,
rukou spravedlivou měří,
jenom ten, kdo v pravdu věří,
ten může klidně spát.

®:

Nepudem domů

Čechomor

A7 Nepudem **D** do **G** mů
D7 až bude **G** rá **C** no
G až bude na ne **A** bi
D hvězdiček má **G** lo.

Nepudem domů
budeme tady
až bude slunéčko
nad napajedly.

Nepudem domů
budeme zpívat
až budú tatíček
palicu svírat.

Nevadí

Wabi Daněk

^A Napůl jako hrou a ^E napolovic vážně,
čerstvou ^D maturitou zmužnělý ^A,
chtěl jsi dobýt svět, a ^E svět se tvářil vlažně
na tvý ^D bubnování nesmě ^{A E} lý,
^A hlavu plnou věd a ^E nadějí svý mámy,
zkoušky ^G přijímací, ^D potom ^A pád, ^E
^A znalosti jsi měl, cos' ^E neměl, byli známí,
takže ^D litujeme, za rok ^A snad,
^{Hmi} a tehdy ^{F#+} poprvé jsi ^{Hmi 7} řekl:
^E Nevadí, zase ^A bude líp.

Pomalu šel rok, a zase stejná škola,
čekáš předvolání každé den,
předvolání máš, a na něm: vlast tě volá,
takže za dva roky s úsměvem,
dva roky vzal čert, a za nějaký týden
stojíš na radnici s holkou svou,
bylo to s ní fajn, tys věřil, že to vyjde,
kde tvý nebetyčný plány jsou,
a tehdy podruhé jsi řekl:
nevadí, zase bude líp.

Neměli jste byt a vlastně ani prachy,
prej, že ve dvou se to táhne líp,
jenže už jste tři, a máma s dvěma
bráchy,
starej dvoupokoják - špatnej vtip,
tak jste žili rok v tý supertěsný kleci,
vzteky vysušení jako troud,
potom jeden den si žena vzala věci,
další připomínky řešil soud,
a tehdy potřetí jsi řekl:
nevadí, zase bude líp.

Už jsi dlouho sám a věci, co se
stanou,
se tě nedotýkaj', byl jsi bit,
všechno už jsi vzdal a postavil se
stranou,
vzal sis dovolenou, chceš mít klid,
osamělý dům u rychlíkové trati,
oči za záclonou zapranou,
vlaky jedou dál a málokdy se vrátí,
život nemá brzdu záchrannou,
tak řekni sakra to svý
"nevadí, zase bude líp" ...

No to se ví

Kapitán Kid

To, co ^G na nás doma čeká, není ^A zrovna fajnový,
^D od pondělka na koni ^G letos jako předloni,
je to zatracenej úděl, do pra^C šivejch estakád,
jipi ^G jou, jipi ^{E7} jou, ňáký ^{A7} cizí ^{D7} krávy ^G hnát.

®: No to se ^G ví, zase se ^C sejdem,
za sedm ^D let či příští ^G tejden,
budeme ^G hrát, budeme ^C zpívat,
přijďte se ^{D7} dívat, bude nám ^G hej.

Celý léto nezaprší, a když jo, tak leje furt,
všude bláta čím dál víc, nebo zase strašnej hic,
ti, co neznaj' čistý víno, ať se z louže napijou,
jipijou, jipijou, možná, že to přežijou.

®:

Všechno špatný jednou skončí, pámbu to tak nenechá,
pochopí, že tenhle svět se mu zrovna nepoved',
vod tý doby bude z hlíny lepit samý anděly,
jipijou, jipijou, a taky zruší pondělí.

®:

®:

Oh Freedom

Spirituál Kvintet

F Oh Freedom, **C** oh **F** Freedom **B, C**
F oh **Dmi** Freedom over **G7** me **C**

®: Befo**A**re I'd be a **Dmi** slave
I'd be **B** buried in my **G7** grave
and go **F** home to my **C** Lord
and be **B** free **F**

No more weeping no more weeping
no more weeping over me.

®:

No more crying no more crying
no more crying over me.

®:

There'll be singing there'll be singing
there'll be singing over me.

®:

Jménem lásky, jménem hněvu
zpívám tobě, lide můj.

®: Nejvíc svobody si važ,
a čím víc ji postrádáš,
o to blíž v dobách zlých
při ní stůj!

Pasážová revolta

Karel Kryl

Emi

Emi Nosíme z módy **Ami** kopretiny, **Emi** čímž okrá **H7** dáme **Emi** stáda **H7**
a **Emi** vůl, kdys' **Ami** jméno obětiny, **Emi** je titul **H7** kama **Emi** ráda,
Ami na obou nohách vietnamku **Emi** a jako komfort **H7** hlavu,
Emi na klopě placku **Ami** jak psí známku - **Emi** znak **H7** příslušnosti k
Emi davu.

I naše **Ami** generace má svoje **D** prominenty,
program je **G** rezignace **Ami** a facky **H** argumenty,
potlesk je k **Emi** umlčení a pískot **C** na pochvalu
a místo **D** přesvědčení jen pití **H** piva - z žalu. **H7**

Pod zadkem stránku Dikobrazu, vzýváme zlatý tele,
sedáme v koutcích u obrazů, čekáme Spasitele,
civíme lačně na měďáky, my - Gottwaldovi vnuci,
a nadáváme na měšťáky, tvoříce Revoluci.

I naše generace má svoje kajícíníky
a fízly z honorace a skromné úředníky
a tvory bez svědomí a plazy bez páteře
a život v bezvědomí a lásku - k nedůvěře.

Už nejsme, nejsme to, co kdysi, už známe ohnout záda,
umíme dělat kompromisy a zradit kamaráda
a, vděčni dnešní realitě, líbáme cizí ruce
a jednou zajdem na úbytě z tý smutný revoluce.
I v naší generaci už máme pamětníky
a vlastní emigraci a vlastní mučedníky.

Rec: **Emi** A s hubou **D** rozmlácenou **Emi** dnes **H7** zůstali jsme **Emi** němí,
ne, nejsme na kolenou - ryjeme **H7** držkou **Emi** v zemi! **Emi6**

Písen co mě učil listopad

Wabi Daněk

G málo jím a **C** málo spím a **G** málokdy tě **C** vídám
G málokdy si **Hmi** nechám něco **Ami** zdát **D**
C doma nemám **G** stání už **Emi** od jarního **C** tání
F cítím že se blíží listo **G** pad...hmmm

®: Listopado **F** vý písňě **C** od léta už **G** slýchám,
vítr ledo **Ami** **C** vý přinesl je **G** k nám.
Tak mě neče **F** kej dneska **C** nikam nepos **G** píchám,
listopado **Ami** **C** vý písni naslou **G** chám...

Chvíli stát a poslouchat jak vítr větve čistí
k zemi padá vodopád,
pod nohama cinká to poztrácené listí
vím že právě zpívá listopad.

®:

Dál a dál tou záplavou co pod nohou se blýská
co mě nutí do zpěvu se dát
tak si chvíli zpívám a potom radši pískám
písen co mě učil listopad.

®:

Píseň neznámého vojína

Karel Kryl

Rec: Zpráva z tisku: "Obě delegace položily pak věnce na hrob Neznámého vojína."

A co na to Neznámý vojín?

V **Ami** čele klaka, pak ctnostné rodiny a náruč chryzan **E7** tém,
černá saka a žena hrdiny pod paží s aman **Ami** tem, **E7**
Ami kytky v dlaních a pásky smuteční civí tu před **E7** branou,
ulpěl na nich pach síně taneční s bolestí sehra **Ami** nou.
Co tady **F** čumíte? Vlezte mi **G** někam!
Copak si **Ami** myslíte, že na to **G** čekám?
Co tady **Ami** civíte? Táhněte **G7** domů!
Ami Pomníky stavíte, **F** prosím vás, **E7** komu?
Ami, E

Jednou za čas se páni ustrnou a přijdou poklečet,
je to trapas, když s pózou mistrnou zkoušejí zabrečet,
pak se zvednou a hraje muzika písničku mizernou,
ještě jednou se trapně polyká nad hrobem s lucernou.
Co tady čumíte? Zkoušíte vzdechnout,
copak si myslíte, že jsem chtěl zdechnout?
Z lampasů je nám zle, proč nám sem leze?
Kašlu vám na fangle! Já jsem chtěl kněze!

Nejlíp je mi, když kočky na hrobě v noci se mrouskají,
ježto s těmi, co střílej' po sobě vůbec nic nemají,
mňoukaj' tence a nikdy neprosí, neslouží hrdinům,
žádné věnce pak na hrob nenosí Neznámým vojínům.
Kolik vám platějí za tenhle nápad?
Táhněte raději s děvkama chrápat!
Co mi to **Ami** říkáte? Že šel bych **G** zas? **G7** Rád?
Ami Odpověď čekáte? **F** Nasrat, jo, **E** nasrat! **Ami, Ami6**

Pískající cikán

Spirituál Kvintet

G Dívka **Ami** loudá se **Hmi** vini **Ami** cí,
G tam, kde **Ami** zídka je **Hmi** níz **Ami** ká,
G tam, kde **Ami** stráň končí **Hmi** voní **C** cí,
tam **G** písnič **C** ku někdo **G** pí-í- **C.D** í ská.

Ohlédne se a "Propána!", v stínu, kde stojí líska,
švárného vidí cikána, jak leží, písničku píská.

Chvíli tam stojí potichu, písnička si jí získá,
domů jdou spolu do smíchu, je slyšet cikán, jak píská.

Jenže tatík, jak vidí cikána, pěstí do stolu tříská,
"Ať táhne pryč, vesta odraná, groš nemá, něco ti spíská."

Ted' smutnou dceru má u vrátek, jen Bůh ví, jak se jí stýská,
"kéž vrátí se mi zas nazpátek ten který v dálce si píská."

Pár šidel honí se po louce, v trávě rosa se blýská,
cikán, rozmarýn v klobouce, jde dál a písničku píská.

Na závěr zbývá už jenom říct, v čem je ten kousek štístka:
peníze často nejsou nic, má víc, kdo po svém si píská ...

Plaváček

Karel Kryl

Ami Tiché listy lísek, **G** třetí kniha **Ami** běd,
jako v zubech **C** písek **G** skřípou slova **Ami** vět,
šarlat vlčích **F** máků v **G** němém ose **Ami** ní,
ztichly hlasy **F** ptáků v mlče **Ami** ní.

Světle bledým nebem svítí větve bříz,
pole voní chlebem z jedovatých hlíz,
ticho s hlavou vlčí v době po moru,
lidé, kteří mlčí v hovoru.

®: Vodní **F** tříšť břehy třísni
kde se **C** proud řeky **Ami** kroutí,
matka **F** loučí se písni
s princem v **Ami** košíku z proutí,
tichý **F** pláč skryje houští,
košík **G** proudem když pouští,
snad pak **Ami** nad hrází bobří
najdou **G** rybáři dobří
E malého **Ami** krále, **G Ami E**
malého **Ami** krále. **E**

S přeslazenou slinou v koutku rybích
úst
tiše léta plynou, slyšíš trávu růst,
zrazení se krčí v hrubém oděvu,
lidé, kteří mlčí ve zpěvu.

Řeky plné vorů, místo vody kal,
z šumějících borů mrtvé vrchy skal,
a jen šepot syčí křídlem kačením
v zemi, která křičí mlčením.

®: Spěje proud dlouhou poutí
moři vstříc krajem mírným,
nese tmou loďku z proutí
k hladinám nedozírným,
k hřbetům vln s bílou krajkou,
k fregatám s carskou vlajkou,
a pak pod přídí ostrou
zmizí koš s bílou kostrou
malého krále, malého krále ...

Pocestný

Spirituál Kvintet

A Je to chůze po tom svě **A7** tě,
D kam se noha **A** šine,
E sotva přej **C#7** deš **F#mi** jedny ho **D** ry,
A/E hned se naj **E** dou **A** jiné.

Je to chůze po tom světě,
že by člověk utek',
ještě nezažil jsi jeden,
máš tu druhý smutek.

Což je pánům v krytém voze,
sedí pěkně v suše,
ale chudý, ten za nimi
v dešti, v blátě kluše.

Ej, co já dbám na své pouti
na psoty a sloty,
jen když já mám zdravé nohy,
k tomu dobré boty.

Však na pány v krytém voze
taky někdy trhne,
jednou se jim kolo zláme,
jindy vůz se zvrhne.

A krom toho, až své pouti
přejedem a přejdem,
v jedné hospodě na nocleh
pán-nepán se sejdem.

Proměny

Čechomor

Ami Darmo sa ty trápíš **G** můj milý sy **C** nečku
nenosím ja tebe **Dmi** nenosím v sr **Ami** děčku
A já tvo **G** ja **C** ne bu du **Dmi** ani jednu **E** hodi **Ami** nu

Copak sobě myslíš má milá panenko
vždyť ty si to moje rozmilé srdénko
A ty musíš býti má lebo mi tě Pán Bůh dá

A já sa udělám malú veverěčku
a uskočím tobě z dubu na jedličku
Přece tvoja nebudu ani jednu hodinu

A já chovám doma takú sekérečku
ona mi podetne dúbek i jedličku
A ty musíš býti má lebo mi tě Pán Bůh dá

A já sa udělám tú malú rybičku
a já ti uplynu preč po Dunajíčku
Přece tvoja nebudu ani jednu hodinu

A já chovám doma takovou udičku
co na ni ulovím kdejakú rybičku
A ty přece budeš má lebo mi tě Pán Bůh dá
/: Ami, F, C, F, C, G :/

A já sa udělám tú velikú vranú
a já ti uletím na uherskú stranu
Přece tvoja nebudu ani jednu hodinu

A já chovám doma starodávnú kušu
co ona vystřelí všeckým vranám dušu
A ty musíš býti má lebo mi tě Pán Bůh dá

A já sa udělám hvězdičku na nebi
a já budu lidem svítiti na nebi
Přece tvoja nebudu ani jednu hodinu

A sú u nás doma takoví hvězdáři
co vypočítajú hvězdičky na nebi
A ty musíš býti má lebo mi tě Pán Bůh dá

Ami, Dmi7, C, Dmi7, C, G

Ami, Dmi7, C, Dmi7, C, G

Rosa na kolejích

Wabi Daněk

C Tak jako jazyk **F6** stále na **F#6** rá **G6** ží
na vylomený **C** zub
tak se vracím **F6** k svému ná **F#6** dra **G6** ží
abych šel zas **C** dál
Přede mnou stíny se **G** plouží
a **Ami** nad krajinou **F#dim** krouží
podivnej **F6** pták, **F#6** **G6** pták nebo **C** mrak.

®: Tak do toho **F6** šlápní ať **G6** vidíš kousek **C** světa
vzít do dlaní **F6** dálku **G6** zase jednou **C** zkus
telegrafní **F6** dráty **G6** hrajou ti už **C** léta
to nekonečně **F6** dlou **F#6** hý **G6** mono **F#6** tón **F6** ní **C** blues
C Je ráno, je ráno.

Nohama **F6** stí **F#6** ráš **G6** rosu na **F#6** ko **F6** le **C** jích
nohama **F6** stí **F#6** ráš **G6** rosu na **F#6** ko **F6** le **C** jích.

Pajda dobře hlídá pocestní co se nocí toulaj
Co si radši počkaj až se stmí a pak šlapou dál
Po kolejích táhnou bosí a na špagátu nosí
celej svůj dům - deku a rum.

®:

Rovnou tady rovnou

Greenhorns

C Tak už jsem ti teda fouk **C7**
F prsten si dej za klob **C** ouk
F nechci tě znát a **C** neměl jsem tě rád,
to ti ří **G** kam rov **C** nou.

®: **C** Rovnou jó tady rovnou, **F** rovnou jó tady rov **C** nou,
F prostě tě píc a **C** nehledej mě víc,
to ti ří **G** kam rov **C** nou

Z Kentuky do Tennessee,
přes hory a přes lesy,
z potoků vodou, já smeju stopu svou,
to ti říkam rovnou.

®:

Salome

Karel Kryl

Ami Něžná i proradná, **C** krutá i bezradná

G Plamen i červánek, ďábel i beránek

E cukr i sůl.

Ami U vůně hřebíčku, **C** u rytmu střevíčků

G Císař dnes myslí byl, za tanec přislíbil

E království půl.

Ami Salo **E** me, **Ami** noc už je na sklonku

C Salome, podobnas úponku

G Podobna kytaře pro svého vladaře

E Salome, tančíš.

Salome, stáli už Křtitele

Salome, usměj se vesele

Točíš se ve víru, ústa jak upíru

Krví ti planou, Salome, la la la **Ami, C, F, E, Ami, C, E**

Noci už ubývá, císař se usmívá

Pokojně mohu žít, všeho lze použít

pro dobrý stát

Možná ho napadlo prastaré říkadlo

Dějiny když tvoří se, pro hlavy na míse

nemá se štkát

Salome, netanči, nechceš-li

Salome, hosté už odešli

Jenom roj komárů dopíjí z pohárů

Krůpěje vína

Salome, trochu jsi pobledla

Salome, v koutku jsi usedla

Víčka máš šedivá, nikdo se nedívá

Salome, pláčeš? La la la

Samota

Hoboes

E Do tváře čas mi **E7** hlubokou brázdu **A** samotou vyrej **E** val,
tělo je **H7** rozeschlej prám, když pluješ **A** stále jen sám,
co je ti **H7** platný, že jsi kapi **E** tán.

Do zrzavejch strun svýho banja dávno už jsem nezahrál,
že jsem byl stále jen sám, v srdci mám nejeden šrám,
život je tvrdej, i když jsi kapitán.

®: **E7** A tak vždy **A** zůstaneš **H7** sám, **E** nikdo ti nepo **C#mi** ví,
jak máš **A** žít, **H7** abys byl milo **E** ván,
E7 a tak vždy **A** zůstaneš **H7** sám, a **E** koláč medo **C#mi** vý
za tebe **A** sní ka **H7** pitán Korko **E** rán.

Na tváři mech mám z dalekejch cest tam do hor a údolí,
z košile mám jenom cár, ze smečky zbylo psů pár,
co bude dál, mi nikdo nepoví.

V kapse mám prach vodřenej z mincí, který jsem prodělal,
já jenom samotou znám, tak, sakra, co dělat mám,
abych měl jednou na pořádněj flám.

®:

Sbohem galánečko

Vlasta Redl

G Sbohem galá **Emi** nečko **Ami** já už musím **D G A7** jí ti
D sbohem galá **Hmi** nečko **Emi** já už musím **A** jíti **D4sus, D**
Ami Kyselé ví **D** nečko, **G** kyselé ví **Ami** nech **D** ko
G Podalas mně **Ami** k **D** pi **G** tí

Sbohem galánečko rozlučme sa v pánu
Kyselé vínečko, kyselé vínečko
Podalas mně v džbánu.

Ač bylo kyselé přeca sem sa opil
Eště včil sa stydím, eště včil sa stydím
Co jsem všechno tropil

Ale sa nehněvám žes mňa ošidila
To ta moja žízeň to ta moja žízeň
Ta to zavinila

Sedmáct dnů

Hoboes

Emi, Ami, Emi

Jak zavo^{Ami} láš, když ti dávno v hrdle^{Emi} vyschnul hlas,
tvůj krk je připravenej^{H7} na provaz,
kterej se houpá blíž a^{Emi} blíž. *Ami, Emi*

Kam zavoláš, když tvoje oči vidí pustinu,
nejradši lehnul by sis do stínu,
jenom kdyby tu nákej byl.

®: Sedmnáct^{E7} dnů, máš v patách ostrý hochy^{Ami} z patroly,
noc beze^{D7} snů a pravou ruku furt na pisto^G li.
V hrdle máš^{H7} prach a tvůj kůň teď už neví^C kam má jít,
máš asi^{H7} strach, seš ale chlap a despe^{Emi} rád. *Ami, Emi*

Jezdci jsou blíž, pustinou jenom dupot koní zní,
ubal si cigaretu poslední
než zazní obávané hlas.

Hands up, old boy, bouchačku uchop rukou za hlaveň,
ať šerif ví, že máš furt uroveň,
že v očích ještě ocel máš.

®: Sedmnáct dnů...

®: Kdo prohrát^{E7} zná, i když měl předtím v očích^{Ami} temnej strach
ten právo^{D7} má, aby řek o něm šerif^G byl to chlap,
tak napo^{H7} sled, pohled' na slunce smutným^C úsměvem.
Život je^{H7} boj a tys ho předčasně^{Emi} prohrál. *Ami, Emi*

Slunéčko

Čechomor

D, D4

D Slunéčko **D4** zachodí **D** za Jano **D4** vu ho **D** ru **D4, D, D4**
D A už bu **G/D** de večer, **A/D** chvála **A7/D** Pánu Bo **D** hu **D4, D, D4**

Slunéčko zachodí za veliký kámen
a moje srdénko zahoří jak plamen

Zahoří zahoří bolestú na dlúze
že moja frajárka do večera umře
C, D, C, D, C, A, D, D4

Zkazujú zkazujú do širého pola
mú milú nezralú Smrtolka dostala

Už nám ta děvinka už nám zahynula
nešťasná láska ta ju ukosila

Slunéčko zachodí za Janovu horu
A už bude večer, chvála Pánu Bohu

D, C/G, D, C/G, G, D, A D, C/G, D, G, A, D D, D4

Smutno je mi

Vlasta Redl

C Smutno **F6** je mi **Emi** smutno **F** je mi **C** na ten smutek **D7** není **G** lék
C Slíbil **F6** jsem ti **Emi** že se **F** změním **C** a skutek **G7** neutek'
C Změnil jsem se **Fmaj7** od základu **C, Ami7, Dmi** jak's to **G** chtěla johoó **C,**
Fmaj7, C

Jenže to má **Fmaj7** jednu vadu, **Emi, A7, Dmi7** že už není **G7** pro koho **C**

Smutno je mi smutno je mi a nikdo nic netuší
nikdo si na týhle zemi pro mě slzy nesuší.
Je to pěkné nadělení proměnit se docela
Ale nejhorší je pomyšlení, že už bys mě stejně nechtěla.

Smutno je mi moje milá, když tak píšu po nocích
A ta láska ta mi zbyla, nemůžu si pomoci.
Co lidí se na mě dívá, poslouchá a přemýšlí
A já tobě hraju tobě zpívám a ty dávno neslyšíš.

Smutno je mi ... **C, G, C**

Stará Archa

Spirituál Kvintet

®: /: ^{D7} Já mám ^G kocábku náram-, ^{D7} náram-, ^G náram-,
kocábku náram-, ^{D7} náram ^G nou. :/

^G Pršelo a blejskalo se sedm neděl,
kocábku ^{D7} náram-, náram ^G nou,
Noe nebyl překvapenej, on to věděl,
kocábku ^{D7} náram-, náram ^G nou.
®:

*: ^G Archa má cíl, jé, archa má směr, jé,
plaví se k Araratu ^{D7} na se ^G ver.
®:

Šem, Nam a Jafet byli bratři rodní,
kocábku náram-, náramnou,
Noe je zavolal ještě před povodní,
kocábku náram-, náramnou.

Kázal jim uložit ptáky, savce,
kocábku náram-, náramnou,
"ryby nechte, zachrání se samy hladce,"
kocábku náram-, náramnou.
®: *: ®:

Přišla bouře, zlámala jim pádla, vesla,
kocábku náram-, náramnou,
tu přilétla holubice, snítka nesla,
kocábku náram-, náramnou.

Na břehu pak vyložili náklad celý,
kocábku náram-, náramnou,
ještě že tu starou dobrou archu měli,
kocábku náram-, náramnou.
®: *: 2x®

Stará Pivničková

Čechomor

A,A,A

Ami Stará pivničková **Dmi** na jarmark sa **G** stro **C** já

Ami Jaj **Dmi** danom **Ami** tanaj **Dmi** danom

E Na jarmark sa **Ami** strojá

Ja ty cero moja pozor dávaj doma...
Ona pozor dala zle sa zachovala ...
Jak práh překročila syna porodila...
Dlúhý núž si vzala krk mu podřezala
Na milého lúce zakopala ruce...
Na milého roli zakopala nohy...
Na milého nivu zakopala hlavu...
Do kosně běžala bílé groše brala ...
Zahrajte ně hudci za mé bílé groše ...
Abych já užila panenskéj rozkoše...

Ej bože, prebože, co som udělala ...?

Starý příběh

Spirituál Kvintet

Řek ^C Mojžíš jednou ^F lidu svému: ^C Přišel ^F čas
dnes ^C v noci tiše ^{Emi} vytratí se ^F každý ^G z vás
^C má ^E vá ^F má ^{D7} vá nám ^C všem svo ^F bodná ^C zem ^{F, C}

Já říkám rovnou každý ať s tím počítá
že naše cesta ke štěstí je trnistá
mává mává nám všem svobodná zem

®: A kdo se bojí vodou jít
ten podle tónů faraónů musí žít
mává mává nám všem svobodná zem

Až první krůček bude jednou za námi
už nikdo nesmí zaváhat dát na fámy
mává mává nám všem svobodná zem

Pak tenhle vandr všem potomkům ukáže
že šanci má jen ten kdo má dost kuráže
mává mává nám všem svobodná zem

Ten starý příběh z bible vám tu vykládám
ať každý ví že rozhodnout se musí sám
mává mává nám všem svobodná zem

®:

Tak jsem tady

Vlasta Redl

D Ani jsem **Hmi** nepřijel **Emi** na slupce **A7** od baná **D** nu,
ani se nedá říct, **E7** že to šlo podle plá **A7** nu,
F# trochu mě zdržela **Hmi** důvěra v **Emi** jízdní řá **A7** dy,
ale **D** ten, kdo ví, **Hmi** kam jede, vž **Emi** dycky si **A7** už pora **D** dí.

A já nemám na taxi, a tak si jezdím stopem,
jedni se courají a druzí to berou hopem,
člověk to musí brát podle těch, co ho berou,
každej má víc tváří, jenom si vybrat, kterou.

A už jsem si zvykl, že vždycky mě někdo vezme,
dívám se z okna a snažím se hádat, kde jsme,
krajina většinou zdá se mi povědomá,
asi to bude tím, že jsem tu někde doma.

Všude jsem doma a všude jsem trochu cizí,
sleduju v zrcátku krajinu, než mi zmizí,
a říkám si: kde asi, kde domov můj leží,
ale vždyť na tom nakonec zas tolik nezáleží
vždyť na tom nakonec zas tolik nezáleží ...

Tak už mi má holka mává

Hoboes

Emi Posledních **D** pár minut **C** zbejvá **Emi** jen
máš teplou **D** dlaň, už se **A** stmí **Emi** vá.
Těžký je **D** říct, že se **C** končí **Emi** den
vlak po **D** slední vagón **A** mí- **C** **E** í- vá.

®: **G** Tak už mi má holka mává,
ve vočích má slzy **F** páli **D** vý.
Ži **Emi** vot jde dál, to se **C** stává, **A7** já to **D7** vím.

G Tak už mi má holka mává,
výpravčí zelenou **F** **D** dá vá.
Tak **Emi** jed', jed', jed',
tak jed', jed', jed'
tak jed'.

Koleje jsou cejchem loučení
holkám se ve vočích střádá
smutek je šátek osamění
co mužskejm na cestu dává.

®:

Za zády zůstal mi pláč a smích
do tmy se můj vlak teď řítí
zmizela holka jak loňskej sníh
a světla měst v dálce svítí.

®:

Tereza

Hoboes

^GTen ^Cden co vítr ^Dlistí z města ^Gsvál
můj ^Cdžíp se vracel ^Djako by se ^{Emi}bál
že ^Casfaltový ^Dmoře odliv ^Gmá
a ^Cstáj, že svýho ^Dkoně ^{E7}nepozná.

®: ^GŘekni, kolik je na světě kolik je takovejch ^Dměst,
řekni, ^{Ami}kdo by se vracel všude je tisíce ^{Emi}cest.
Tenkrát, ^Gkdyž jsi mi Terezo řekla že ráda mě ^Dmáš
tenkrát ^{Ami}ptal jsem se Terezo kolik mi polibků ^{Emi}dáš,
napos ^Dled, napos ^Gled.

Já z dálky viděl město v slunci stát
a dál jsem se jen s hrůzou mohl ptát.
Proč vítr mlátí spoustou okenic?
Proč jsou v ulici auta, jinak nic?
®:

Do prázdných beden zotvíranejch aut
zaznívá odněkud něžný tón Flaut
a v závěji starýho papíru
válejí se černý klapky z klavírů.
®:

4. Tak loudám se tím hrozným městem sám
a vím že Terezu už nepotkám.
Jen já tu zůstal s prázdnou ulicí
a vosmělý město mlčí.
®:

To zatracený vedro

Hoboes

G F F# G F F# G

Já **G** zapomněl už dávno, co **Emi** je to boty zout
a **G** už si ani nemůžu **Emi** vzteky odpřívout
C docela jsem **D** zapomněl, kam **C** jsem **D** chtěl vlastně **G** jít **F F# G**
C šlapu dál a **D** nezbejvá než **C** klít, než **D** klít, než **G** klít **F F# G**

Jen v prachu tichý kroky a místo vody prach
ta cesta nikde nekončí já začínám mít strach
že někde tečou řeky už mi zbejvá jenom snít
plavat s hubou dokořán a pít a pít a pít

®: **Emi** Šílený **C** slunce **D7** nad ob **G** zorem **F F# G** divný **C** čáry **D7** malů **G** je **F F# G**
Emi z trávy se **C** práší, **D7** sůl jak **G** bičem **F F# G** kůži **C** ze zad stahu **H7** je **F F# G**
to **Emi** zatracený **C#dim** vedro, to **Emi** zatracený **C#dim** vedro
|: ta **Ami** žhavá koule **H7** se z mý žízně Amizatraceně **C7 H7** **Emi** je :| **H7**

Táhnu vedrem do ticha a nikde ani stín
jsem v tomhle kraji jedinej kdo žije co já vím
sup se snáší pomalu a slyším zvony znít lezu dál
a zbejvá jen umřít, umřít, umřít

®: Šílený slunce nad vobzorem, divný čáry maluje
z trávy se práší sůl jak bičem kůži ze zad stahuje
to zatracený vedro, to zatracený vedro
ten rudej ďábel se z mý žízně zatraceně raduje

To **Emi** zatracený **C#dim** vedro,
to **Emi** zatracený **C#dim** vedro
to **Emi** zatracený **C#dim** vedro!

Tunel jménem čas

Hoboes

Těch ^E strašnejch ^{G#mi} vlaků, co ^E se ženou ko ^A lejí tvejš snů,
^{Ami} těch asi už ^E se nezba ^{F7} víš do posle ^{H7} dních dnů,
a ^E hvězdy žha ^{G#mi} vejch uhli ^E ků ti nikdy ^A nedaj' spát,
tvá ^{Ami} dráha míří ^E k tune ^{F7} lu a tunel, ^E ten má hlad.

Už kolikrát ses mašinfíry zkusil na to ptát,
kdo nechal roky nejhezčí do vozů nakládat,
proč vlaky, co si každou noc pod voknem laděj' hlas,
spolyká díra kamenná, tunel jménem Čas.

Co všechno vlaky vodvezly, to jenom pán Bůh ví,
tvý starý lásky, mladej hlas a slova bláhový,
a po kolejích zmizela a padla za ní klec,
co bez tebe žít nechtěla a žila nakonec.

A zvonky nočních nádraží a vítr na tratích
a honky-tonky piána a uplakaný smích
a písničky a šťastný míle na tulácký pas
už spolkla díra kamenná, tunel jménem Čas.

Než poslední vlak odjede, a to už bude zlý,
snad nákej minér šikovnej ten tunel zavalí
a veksl zpátky přehodí v té chvíli akorát,
i kapela se probudí a začne zase hrát.

Vlak v nula-nula-dvacetpět bude ten poslední,
minér svou práci nestačí dřív, než se rozední,
ten konec moh' bejt veselej, jen nemít tenhle kaz,
tu černou díru kamennou, tunel jménem Čas.

Ukolébavka

Karel Kryl

Ami, F, E

Ami Spinkej, synáčku, spi, zavři očíčka *G* svý
Dva *E* modré květy hoř *Ami* ce *F E Ami*
Jednou zšednou jak plech, zachutná tabákem *G* dech
A políbení hoř *Ami* ce *F, E, Ami*

Ami Na zlomu stole *F* tí v náruči zhebkne *G* ti
Tvá první nebo pá *Dmi* tá
E Než kdo cokoli *Ami* zví, rány se zajiz *G* ví
A *E* budeš jako tá *Ami* ta *F, E*

Spinkej, synáčku, spi, zavři očíčka svý
Máma vypere plenky
Odrosteš sunaru, usedneš u baru
U trochu jiné sklenky

A že zlé, chvíle jdou, k vojsku tě odvedou
Zbraň dají místo dláta
Chlast místo náručí couvat tě naučí
A budeš jako táta

Spinkáš, synáčku, spíš, nouze vyžrala spíž
A v sklepě bydlí bída
V jeslích na nároží máma tě odloží
Když noc se s ránem střídá

Recepis na lhaní dají ti na hraní
A nález bude ztráta
Kompromis z života zbude ti samota
A budeš jako táta

V zeleném háji

Čechomor

GV zeleném háji, na samém kraji **D**dvě lipky
/: **C**Pustili sa tam **G**švarní mládenci **D**do bit **G**ky :/

Keby sa bili, keby sa bili rukama
/: Oni sa biju srdénko moje nožama :/

Janíčku Janku, Janíčku Janku něbi sa
/: Tu máš vinečka, tu máš pivečka napi sa :/

Já nechci vínka, ani pivenka nech si je
/: Pre teba milá, frajárko moja, bitka je :/

Válka růží

Spirituál Kvintet

Už **Dmi** rozplynul se **G** hustý dým,
Dmi derry down, hej, **A** down-a-down,
nad zti **Dmi** chlým polem **Gmi** válečným, derry **Dmi** down, **A**
jen **F** ticho stojí **C** kolko **A** lem
a **Dmi** vítěz **Dmi/C** plení **B** vlastní **A** zem,
je válka **Dmi** růží,
Gmi derry, derry, **A** derry down-a- **Dmi** down.

Nečekej soucit od rváče, derry down, hej, down-a-down,
kdo zabíjí ten nepláče, derry down,
na těle mrtvé krajiny se mečem píšou dějiny,
je válka růží, down, derry, derry, derry down, a-down.

Dva erby, dvojí korouhev, derry down, hej, down-a-down,
dva rody živí jeden hněv, derry down,
kdo změní, kam se nahnul trůn, zda k Yorkům nebo k Lancastrům,
je válka růží, down, derry, derry, derry down, a-down.

Dva erby, dvojí korouhev, derry down, hej, down-a-down,
však hlína pije jednu krev, derry down,
ať ten či druhý přežije, vždy nejvíc ztratí Anglie,
je válka růží, down, derry, derry, derry down, a-down.

Vasil

Karel Kryl

V ^Cbotičkách z kozinky ^{Ami}vybírám rozinky z ^Fkoláč ^Gků,
^Cvybírám zběsile ^{Ami}pro tebe, Vasile, ^Fmiláč ^Gku,
^Cšičky už došily ^{Ami}svatební košili z ^Fbatis ^Gtu,
^{Ami}krmení zvíře je, když vrznou veřeje ^{Dmi}
a tys ^Etu, a tys ^{Ami}^{G7}tu.

Mé oči nevěří - přišel jsi se zvíří k obědu,
neseš mi křepelky, v botičkách Popelky, k tobě jdu,
na mojím košilce šič z Košic vyšil "C" zdvojené,
že nejsem komtesou, starosti moje jsou, tvoje ne, tvoje ne.

Na rtech máš enzymy, to asi od zimy třeskuté,
proti tvé nechuti na tácku nesu ti miskou thé,
v čaji jsem zkvasila dva vlasy Vasil-hippieho,
jsou v něm i nějaká afrodiziaka, vypij ho, vypij ho!

Čaj, který vypiješ, zanechá stopy, jež trvají,
tisícem kilowatt budem se milovat, šohaji,
v milostném zátiší vášně pak nejvyšší vybuchne
tiše a všestranně - tvá láska ke straně!
"Probůh, ne! Probůh, ne!"

Veličenstvo kat

Karel Kryl

Dmi C Ami A7

v **Dmi** ponurém osvětlení **C** gotického **Dmi** sálu
F kupčící vyděšení **Gmi** hledí do mí **A** sálů
Dmi a houfec **B** mordýřů si **C** žádá pože **Dmi** hná **C** ní,
/: **Gmi** vždyť první z **Dmi** rytířů je **A7** Veličenstvo **Dmi** Kat. :/
C, Dmi, C

Kněz-děbel, co mši slouží, z oprátky má štolu,
pod fialovou komží láhev vitriolu,
pach síry z hmoždířů se valí k rudé kápi
/: prvního z rytířů, hle: Veličenstvo Kat. :/

®: **F** Na korouhvi **C** státu **B** je emblém s **C** gilotinou,
z **F** ostnatého **C** drátu **B** páchne to **C7** shnilotinou,
v **Gmi** kraji hnízdí hejno krkav **Dmi** čí,
Gmi lidu vládne mistr poprav **A7** čí.

Král klečí před Satanem na žezlo se těší
a lůza pod platanem radu moudrých věší
a zástup kacířů se raduje a jásá,
/: vždyť prvním z rytířů je Veličenstvo Kat. :/

Na rohu ulice vrah o morálce káže,
před vraty věznice se procházejí strážé,
z vojenských pancířů vstříc černý nápis hlásá,
/: že prvním z rytířů je Veličenstvo Kat. :/

®: Nad palácem vlády ční prapor s gilotinou,
děti mají rády kornouty se zmrzlinou,
soudcové se na ně zlobili,
zmrzlináře dětem zabili.

Byl hrozný tento stát, když musel jsi se dívat,
jak zakázali psát a zakázali zpívat,
a bylo jim to málo, poručili dětem
/: modlit se jak si přálo Veličenstvo Kat. :/

S úšklebkem Děbel viděl
pro každého podíl,
syn otce nenáviděl, bratr
bratru škodil,
jen motýl Smrtihlav se nad
tou zemí vznáší,
/: kde v kruhu tupých hlav
dlí Veličenstvo Kat. :/

Včelín

Čechomor

/: **Ami** Sousedovic Věra **G** má, **Ami** jako žádná **G** jiná
Ami viděl jsem ji včera **G** máchat **Ami** dole u **Emi** vče **Ami** lína: /

®: **Ami** Dole dole dole dole **C** dole dole dole
G Hej dole dole dole dole u vče **Ami** lína

/: Líčka jako růže máš, já tě musím dostat
nic ti nepomůže spát, skočím třeba do sna: /

®:

/: Když v poledne radost má, slunko hezky hřeje
když se na mě podívá, dám jí co si přeje: /

®:

/: Líčka jako růže máš, řeknu panu králi
ať přikázat vašim dá, aby mi tě dali: /

®:

Vodjíždím

Hoboes

Ami Zas žloutne **Dmi** zem a **G7** stromy svlíkaj **C** listí
Dmi rána jsou **Ami** kalný a **H7** slunce nezná **E7** stín.
Ami Blíží se **Dmi** den, kdy **G7** nejste si moc **C** jistí
až **Dmi** vlak zahou **Ami** ká, že ne **E7** odjedete s **A** ním. **A/E**

®:Vodjíž **A** díím a za sebou mám babí **D** léto
vodjíž **E** díím a barvy sbírám do o **A** čí.
Vodjíždím a vůbec nevím, k čemu **D** je to
vodjíž **E** díím a nikdo se neoto **A** čí.
Vodjíždím a nemám ani **D** zdání
co je **E** tam, kam supí ten můj **A** vlak
vodjíždím a mám jediný **D** přání
vrátit **E** se zas zpátky jak na jaře **A** pták. **Ami**

Vlak nečeká na slunce zimomřivý
šátek je bílej a holka nezná pláč.
Pár drsnejch slov a všechno je hned jiný,
kouř z cigaret a je z tebe zase rváč.

®:

Rok chodí sám jak barvy v kalendáři
má noci chladný a sem tam bílej den.
Jak starej strom nosí počasí v tváři
léto je pryč a jaro za rohem.

®:

Vraca sa dom

Vlasta Redl

A Vraca sa **H** dom
E od Betléma do Vsetí **A** na
H nésl jsem se **E** jak ta laňka
A nésl jsem se jak ta **F#** laňka
D **E** **A** po trefe ná
D A že bylo **E** v tom Betlémě živo **A** velice **E**
A voněl jsem jak marijá **D** nek od **A** slí **E** voví **A** ce

Vraca sa dom
znavený a šťastný veľmi
tož sem sebú od radosti
od velkej Božskej milosti
praštil k zemi

Ležím premítám
najednú je u mňa žena
a nevěří že sa vracám
a nevěří že sa vracám
od Betléma

A že bylo v tom Betlémě živo velice
a že nás tam Josef nutil do slivovice

Ja ženy ženy
nic na Betlém nevěřijú
a když dojdú na pútníčka
a když dojdú na pútníčka
hned ho zbijú

Tož byl u nás na Štědrý den Betlém hotový
eště dneska nedoslýchám na obě nohy

Všichni jsou už v Mexiku

Michal Tučný

D Kde jen jsou a kde sem já
A proč všechno končí co začíná
Hmi smůla se na mě **E** lepí ze zvyku
A a všichni sou už v Mexiku.

®: Všichni sou už v Mexiku
Buenos dias já taky du
aspoň si poslechnu pěknou muziku
co se hraje v Mexiku.

Kde je můj kůň co měl mě nést
blátem měst a prachem cest
dělal že se ho to už netýká
asi šel do Mexika.

Kde je ta holka co měl sem rád
už tu na rohu měla stát
s pihou na svém krásným nosíku
už se asi nosí někde v Mexiku.

®:

Kde je můj pes co mě hlídat měl
že nezaštěkal kam jen šel
bez obojku a bez košíku
už se asi toulá v Mexiku.

Kde je ten náš slavnej gang
postrach salonů a postrach bank
nechali mně všechno pěkně na triku
a už sou někde dole v Mexiku.

®:

Kam šel barman ted' tu stál
a chlapů houf co s nima hrál
jen zatykač s mojí fotkou visí tu
a ostatní sou v Mexiku.

Kde je ten chlápek co tu spal
a ta kočka co jí nalejval
šerif právě bere v baru za kliku
asi sem měl bejt už taky v Mexiku.

2 x ®:

Zase nic

Vlasta Redl

Když tak ^D měřím svůj krok
Vychá ^G zí mi z toho valčík
Pravda ^{Hmi} byly tu i polky ^{Hmi/A}
Něco ^{E/G#} čač a něco ^E samb
Občas ^{Emi} mihl se ^{A7} foxtrot
Rock`n` ^{F#} roll ba i to ^{H7} disco
Ale ^{Emi} valčík je ten tanec
^{Bb} K němuž mám tak ^{A7} blízko

®: ^{D7} Zase ^{Emi} nic-c-c ^{Emi/H} c-c ^{Emi} c-c
^{H7} Zase ^{Emi} nic-c-c ^{Emi/H} c-c ^{Emi} c-c
^A Zase ^D nic-c-c ^{D/A D}

Ten mírný krok
Trochu pyšný a trochu věčný
Trochu dokola a trochu vpřed
Kdy jednou víc a dvakrát míň
To je ten tanec který znám
A který zřídka pokazím
I když zdálo se už mnohokrát
Že moje hvězda vychází
®:

A tak vymetám báry
A hledám sál kde dobře hrají
Kde bych se odvázal
Zahodil sako
Vrhl se na zem
A tam breakoval
A vždycky když se mi už zdá
Že jsem to rozjel že to je vono
Někdo mě taktně upozorní
Zakašláním
Nojo no
®:

Každý tančí jak umí
Někdo obkročák a jiný kazačok
A srdce tluče nám tak rychle
Jak rychlý je náš krok

Nejde mít v srdci hudbu jinou
Než v rytmu svých dní a roků
Duše jsou jen ozvěnou
Našich včerejších kroků

^D Houpy ^{D/A} houpy
Zas se mi ^D smál celý ^{D/A} sál
Zase jsem ^D lady karneval ^{D/A}
A přece ^H věřím tomu dál
Že ten můj ^{Emi} tanec houpa ^A cí
^{F#mi} Smysl neztrá ^H cí
^{Emi} I když budu tančit třeba
^{Bb} sám ^{A7sus4}
®:

Ze všech chlapů nejšťastnější chlap

Hoboes

Ami Shejbi hlavu kamaráde tunel před námi,
Dmi veksle tlučou, píšťali řvou, zvonce vyzvání
E v boude dobrej mašinfíra není žádný srab,
Ami i v tom dešti sazí jsem ten **E** nejšťastnější **Ami** chlap,
jé, **E** ze všech chlapů nejšťastnější **Ami** chlap.

Když z komína vod mašiny letí černej dým,
na tom světě jenom jednu věc na tuty vím,
na tom světě širokým věc jednu jistou mám,
na kolejích chudej Hobo není nikdy sám,
jé, chudej hobo není nikdy sám.

®: / **Ami** **Dmi** :To znám, to dobře znám,
E7 na kolejích nejsem nik **Ami** dy sám.:/

Pod zádama uhlí mám a deku dřavou,
místo lampy večerní jen hvězdy nad hlavou,
na večer jsem do vagónu zalez jako krab,
i vtom dešti sazí jsem ten nejšťastnější chlap,
jé, ze všech chlapů nejšťastnější chlap.

Za zádama Frisko, semafor je zelenej,
vlak se žene do tmy jako bejček splašenej,
radujte se občánkové Hoboes jedou k vám,
na kolejích chudej Hobo není nikdy sám,
jé chudej Hobo není nikdy sám.

®:

Videl jsem ji u pangejtu vedle dráhy stát,
zamávala, usmála se, z vagónu jsem spad,
jářku helou, sklopí oči, udelá to klap,
i vtom dešti sazí jsem ten nejšťastnější chlap,
jé, ze všech chlapů nejšťastnější chlap.

Když s komína vod mašiny letí černej dým,
na tom světě jenom jednu věc na tuty vím,
na tom světě širokým věc jednu jistou mám,
na kolejích chudej hobo není nikdy sám,
jé chudej hobo není nikdy sám.

®:

Zvláštní znamení touha

Hoboes

Ami Zase vidím za soumraku **Dmi7** na pozadí šedých mraků

E7 mlčenlivý zástup kama **Ami** rádů,

siluety hor a stromů, **Dmi7** starých opuštěných lomů

G blíží se s duněním vodo **C** pádů.

A Táhnou krajinou strží a **Dmi** tůní,

G muži z Shakespearových son **C** tů,

Ami postavy divných tvarů a **Dmi6** vůní,

Ami přízraky čer **E7** veněch bare **Ami** tů.

®: **C** Zvláštní znamení **Emi** touha, **Ami** loukám prostřené **E** stůl,

F dálka ruku ti **Dmi** podá, chleba a **A** sůl

C Zvláštní znamení **Emi** touha, v **Ami** nohách tisíce **E** mil,

F obzor kdo v očích **Dmi** nemá, nic nepocho **A** pil.

Do šedivých dnů a roků duní rytmus těžkých kroků,
vichřice a sníh je doprovází,
maskovaný kombinézy po všech armádách, co lezly
úbočíma našich hor a strání.

Táhnou krajinou podivný stíny,
muži z Shakespearových sonetů,
za nehtama smutek rodný hlíny,
přízraky červených baretů.

®: Zvláštní znamení woodcraft...

Za svou pravdou stát

Spirituál Kvintet

Máš **Ami** všechny trumfy mládí a **G** ruce čistý **Ami** máš,
jen **Dmi** na tobě teď **Am** záleží, **E7** na jakou hru se **Ami** dáš.

/: Mu **Ami** síš za svou **E7** pravdou stát,
musíš za **Ami** svou pravdou stát. :/

Už víš, kolik co stojí, už víš, co bys' rád měl,
už ocenil jsi kompromis a párkrát zapomněl.
že máš ...

Už nejsi žádný elév, co prvně do hry vpad',
už víš, jak s králem ustoupit a jak s ním dávat mat.
Takhle ...

Ted' přichází tvá chvíle, ted' nahrává ti čas,
tvůj sok poslušně neuhnul - a ty mu zlámeš vaz!
Neměl ...

Tvůj potomek ctí tátu, ty vštěpuješ mu rád
to heslo, které dobře znáš z dob, kdy jsi býval mlád.
Máš všechny trumfy...
Musíš ...

Žízeň

Spirituál Kvintet

C Když kapky deště buší na **F** rozpá **Ami** **G** le nou **C** zem,
já toužím celou duší dát **F** živou vodu **C** všem,
už v knize knih je psáno: bez **F** vody **Ami** **G** ne lze **C** žít,
však ne každému je dáno z **F** řeky pravdy **C** pít.

®: Já mám **C** žízeň, věčnou **C** žízeň,
stačí **F** říct, kde najdu vlá **C** hu
a zchladím **F** **C** žá hu pálivou,
G já mám žízeň, věčnou **C** žízeň,
stačí **F** říct, kde najdu vlá **C** hu,
a zmizí **F** **C** ží zeň, **F** **C** ží zeň, **F** **C** ží zeň.

Stokrát víc než slova hladká jeden čin znamená,
však musíš zadní vrátka nechat zavřená,
mně čistá voda schází, mně chybí její třpyt,
vždyť z moře lží a frází se voda nedá pít.

®:

Jak vytékají říčky zpod úbočí hor,
tak pod očními víčky já ukrývám svůj vzdor,
ten pramen vody živé má v sobě každý z nás
a vytryskne jak gejzír, až přijde jeho čas.

®:

®: